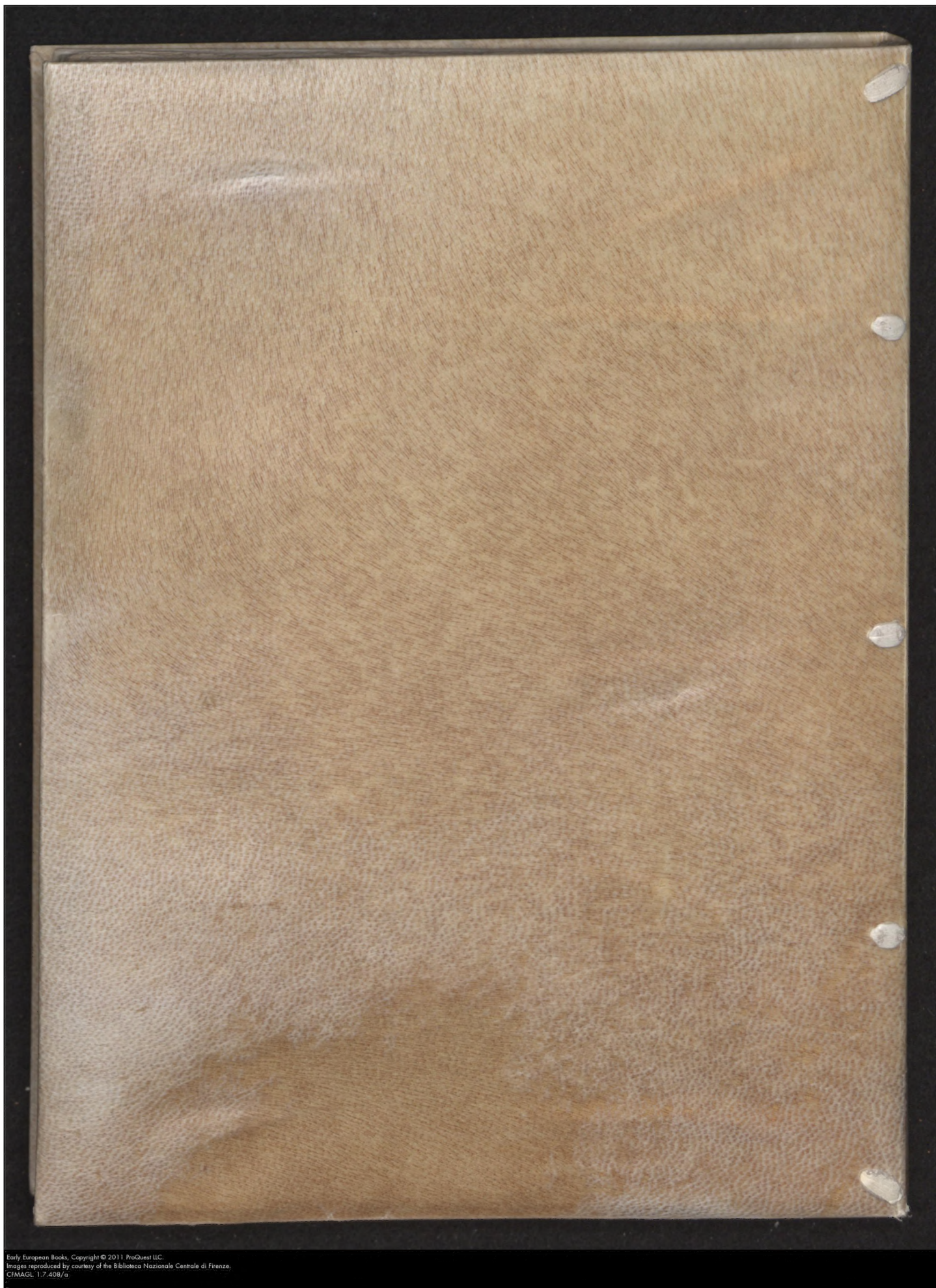

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CINAOL 1.7.408/a

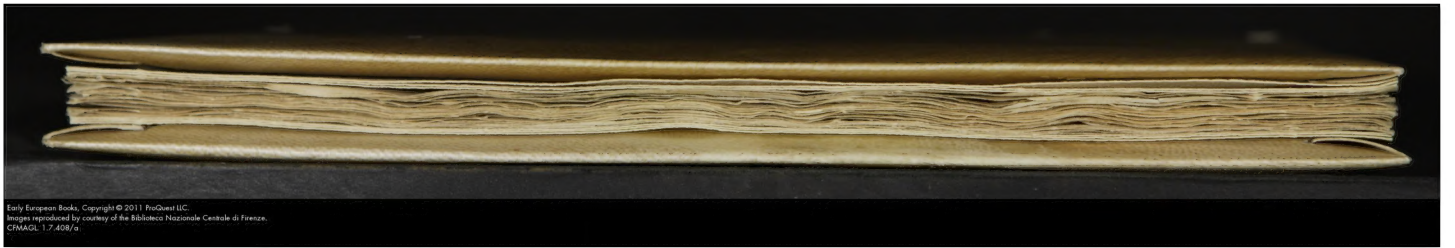

Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 1.7.408/a

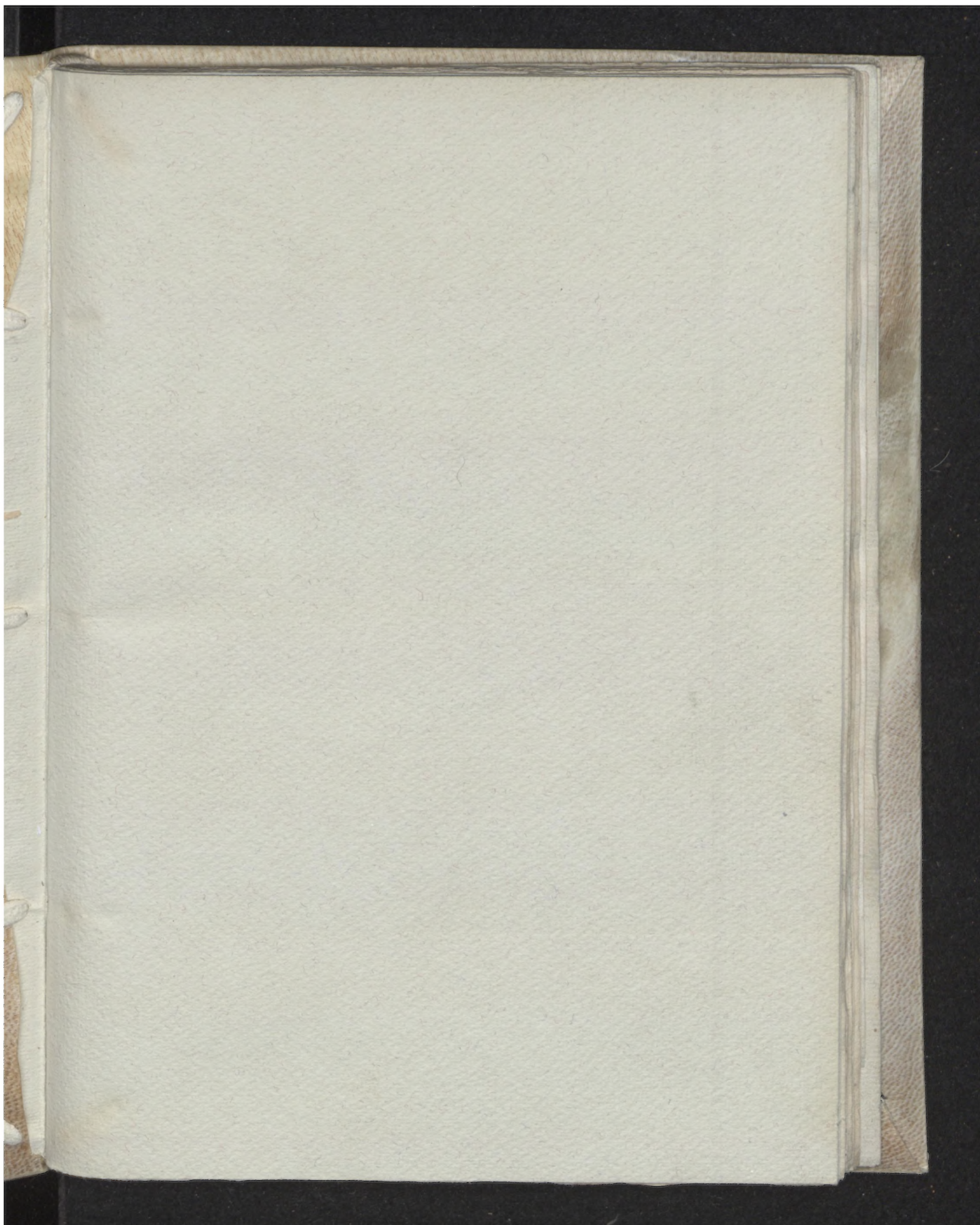

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 1.7.408/a

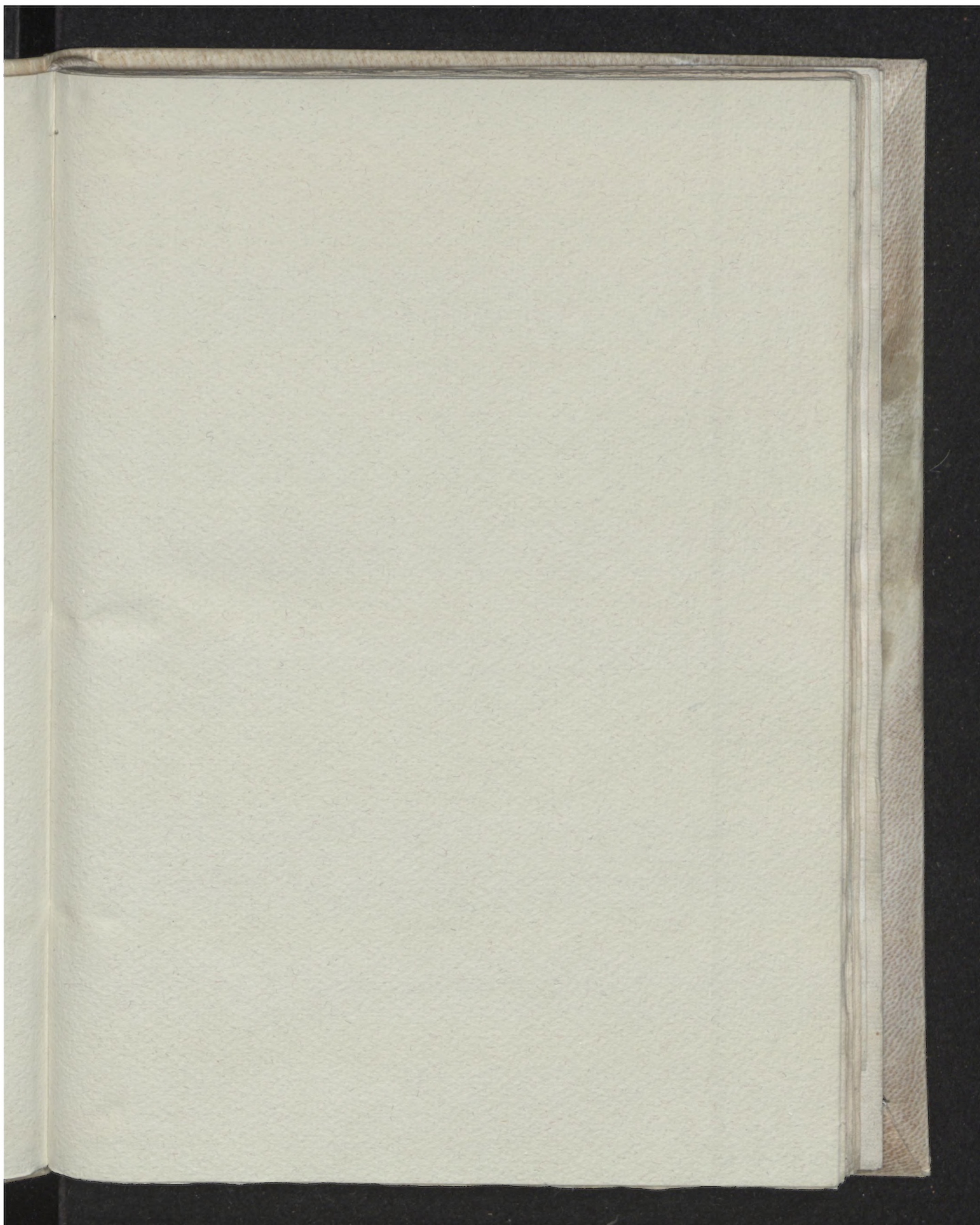

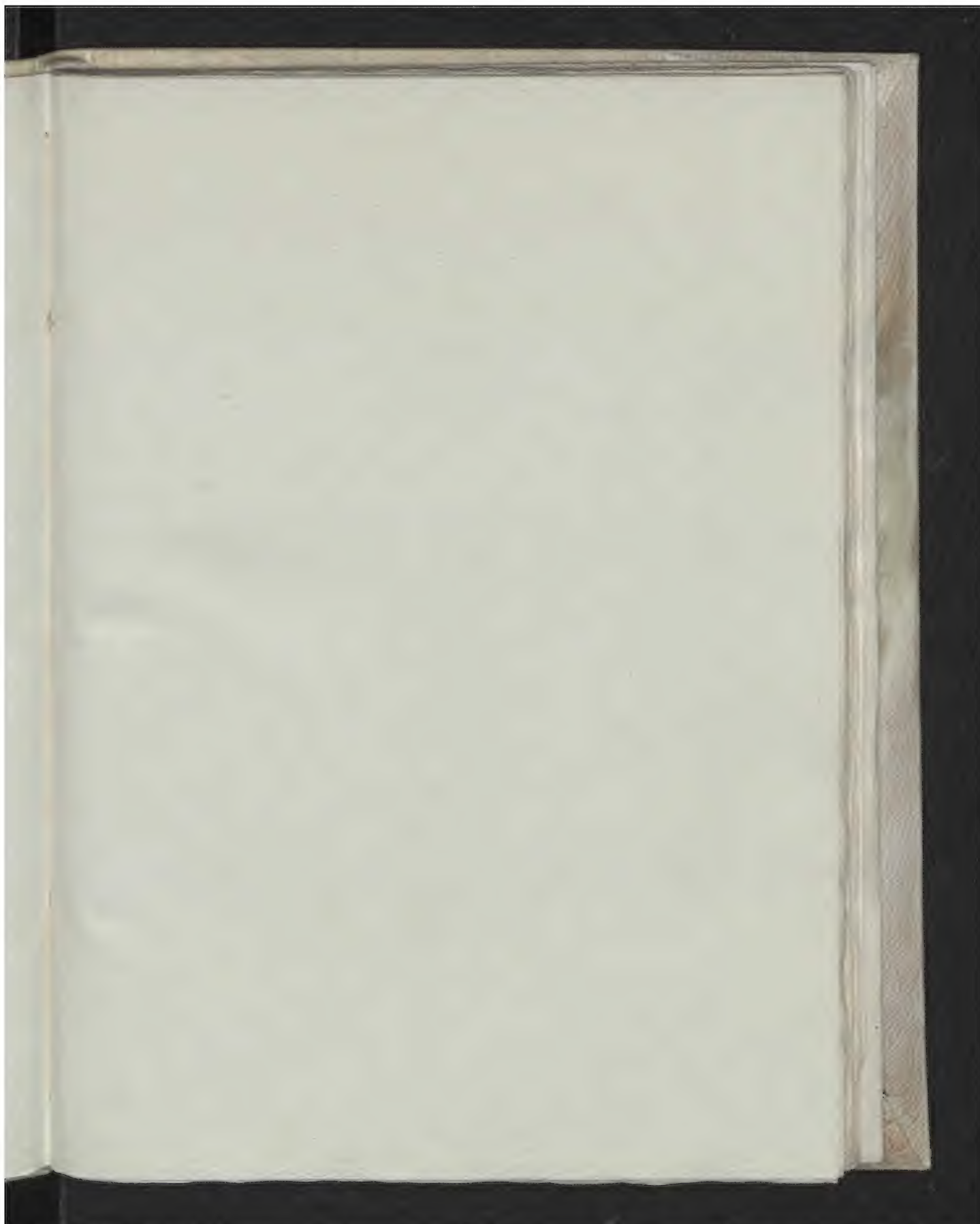
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CINA/SL 1.7.408/a

1.7.108

108
V. 15/16

A

XXVII

ALLAT

1.7.408

1768.

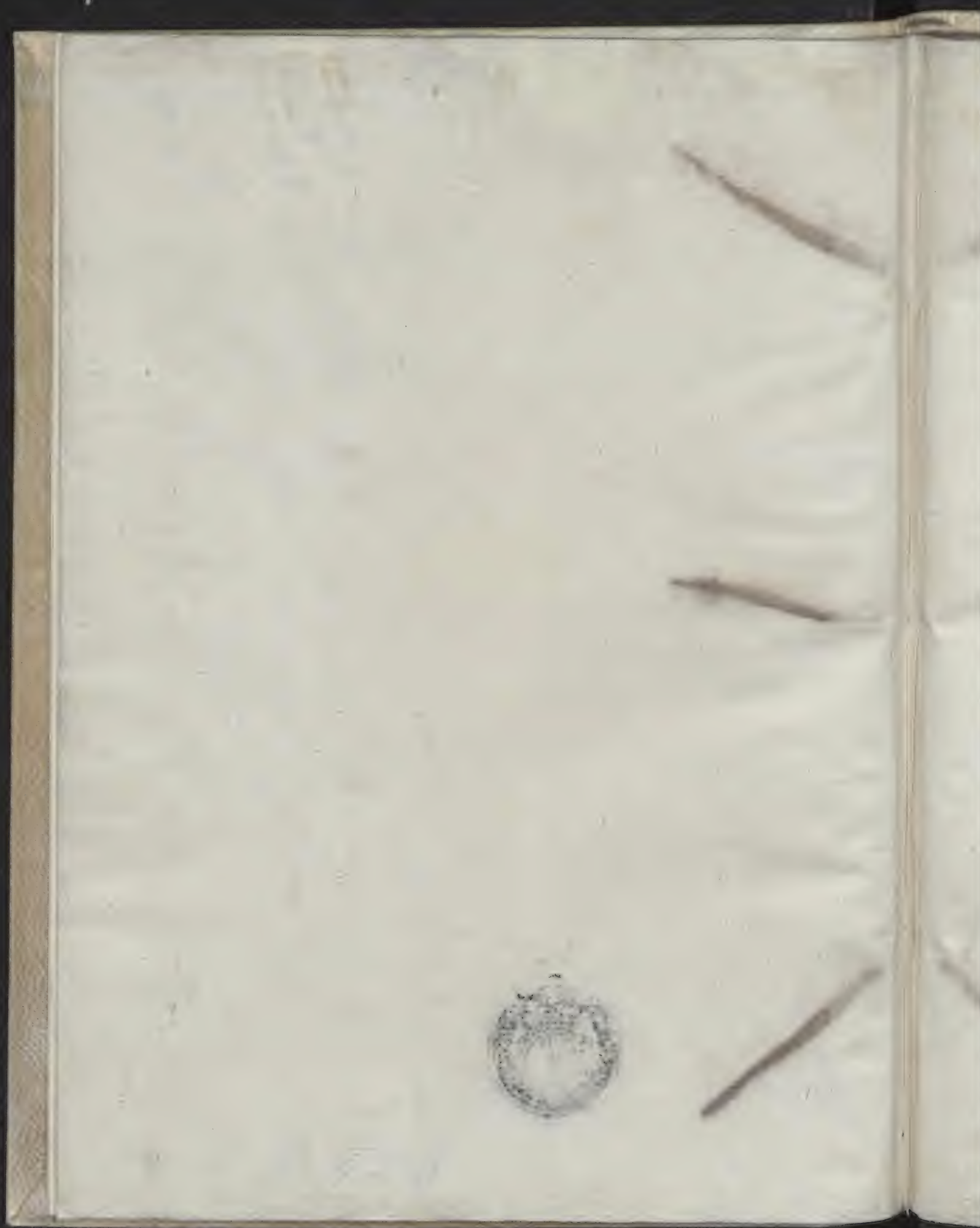
8

LEONIS
ALLATII
HYLLIS

In 216

DELPHI

LEONIS
ALLATII
HELLAS.

In Natales
DELPHINI GALLICI.

ROMÆ Excudebat Mascardus MDCXLII.

SVPERIORVM PERMISSV.

LEONIS
ALATI
HELAS

In Nunc
DEPHIN GALLO

ROYAL EXHIBITION
THE NATIONAL MUSEUM

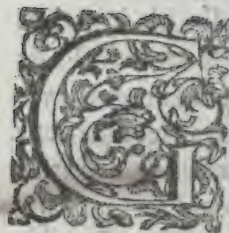
ILL.^{MO} ET REV.^{MO} D. ³

C A R O L O

DE LA VIEUVILLE

Abbati Commendatario de Sauvigny.

LEO ALLATIVS.

ESTIT HELLAS mea te
adoptare Patronum, Ab-
bas Ill.^{me} statim atque de-
scriptam his versibus feli-
citatem præsensit, & redi-
tura in Argiuorum fines,
vindice atq; authore Gal-
lo, pristina secula. Fortunati, & miraculo
propiores DELPHINI GALLICI Natales
ad tantas illam spes erexerunt: at Lutetia Pa-
risiorum, & totum fermè Regnum floren-
tissimum quàm latè extenditur, ipsis etiam
Athenis ἀτλινώτερον, impatientia moræ illius
eiusdem vota sollicitat, vt, quæ deprompsit
vaticinia, fidelissimo quàm primùm euentu
firmentur. Coalescent in vnum corpus,
quamuis remoti longo terrarum, & marium
interuallo, Franci cum Græcis, quos eadem

A 2 lin-

4
linguæ communio ab innatâ dissensionis
periculo liberauit, quæ diuersarum gentium
animos consuevit in contrarias partes di-
strahere. Assertorem libertatis futurum,
in Regione nobilissima Heroem suum de-
monstrant, cuius loquelam amant perdisce-
re; cum suam Laconibus addiscendam mi-
nitaretur superbus Macedo, quibus durum
seruitutis iugum imponere cogitabat. Adeo-
que penetrabunt in eos portus, popularium
more veriùs quàm sociorum, tantum abe-
rit, vt quidquam ab ijs velut ab hostibus
pertimeſcant. Quòd si fas est oraculo Vatis
meæ quædam adiungere, ipsum te mihi vi-
dere videor exercitus Regios antecedentem
Oratorem ad Græcos de præstanda Summo
Pontifici obedientia, & bello aduersus Chri-
stiani nominis hostes inferendo. Præbis
verba pius fecialis, quibus se pro Christi aris,
& fide Petri deuoueant: subsequenter ala-
cres, & restituendam sibi triumphabunt,
quæ dudum Seruatoris merito parta erat,
libertatem. Mouebit quippe homines au-
thoritas dicentis, cum quo sese agnoscent
eadem sermonis societate coniunctos, & ea,
qua polles, in exprimendis sensibus facili-
tate loquentis. Accendent animos ignitum
eloquium Dei, quod diligis; augustiora,
Theologiæ mysteria, quæ complecteris; sin-
gu-

5
gularis in Antistitem sacrorum nostrorum
obseruantia; &, qui vel vnicus te Gallum
probauerit, perpetuus in Regem amor.
Illa conciliatrix animorum vrbalitas, quæ
te summo apud amplissimos Aulæ Romanę
proceres beneuolentiæ loco collocauit, asse-
quetur à frequentissimis populis, quidquid
ad Ecclesiæ vtilitatem pertinebit, & ad tanti
Principis dignitatem, & gloriam. Denique
fortunabit conatus illos tuos propitium ab
ea, quam seruas, morum integritate Nu-
men, in amplissimarum licet fortunarum
copiam deductus sorte ipsa nascendi. Ag-
gredere, Vir Illust.^{me} in vaticinantis HEL-
LADIS patrocínio hæc prima obeundi tanti
muneris initia. Illud porrò sustinere per-
ges, nec abdicabis prius, quàm iustissimum
de victis barbaris triumphum referemus;
nisi te virtutes tuæ, & præclara de Religione,
de Pontifice, de Ecclesia, de Rege, de Del-
phino, de Gallijs, de Literis merita ad altiora
euectum fastigia resurgenti Græcię eripiant,
& vberiora præbeant carminibus nostris
argumenta.

AEON-

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΛΑΤΙΟΥ

Ε Λ Λ Α Σ.

Ε Γωθός ἔστιν, ἔδ' ἀπὸ τοῖς ῥόποις·
(Φυᾶ γ' εἰδιόκηλον δ' ἰμῶν πέλιν,
καὶ φασὶν δ' ἀράττειν δ' ἀράττειν ὁμῶς.)

Εὐ τ' αὖτις εἰς φῶς μῆκος ἐκ κόλπων μόλη,
Μηθὺς κρατῆσος αὐτοκρατῆτι χυθόνος,
Σκηπτοῖς γονήων πάντας δ' ἰμῶν μῆκος
Ἐρανον ἤβη θυμὸν ἐκδόντας, μέγα
Γῆαν τε, καὶ δ' Ἐρανοδέντας δ' αἰπνοῖς πόποις.
Μολπαῖσι ταρφέας ῥᾶς· ἔπειτα χερσὶν.
Εἰ δ' ὅς κεν ἦν πρῶτος ἐν γοναῖς λαχὼν,
Μέλλαι παρῶν ἐμβατρίστας δόμους,
Σκηπτῶν τε κλήρας, μᾶλλον ἰάνθη κέρας.
Γῆθος τ' ἀόξεν ἀτυχεστέροις τοκοῖς.
καὶ ταῦτα μὲν πεφύκε τῷ αἰωδοτῶν.
Ἦν δ' ἔξ ἀτέκνης γαστρὸς ἐκτεγῶς τύχαι·
Ἄφνω πότ' τις· ὁ δ' ἐν μέσῳ χρόνος μακρὸς.
Σπονδαί τε πολλαί, καὶ θυμὸς ἐνδύμια
Θεῶν ἔξακέοντα δυσπαράλητων φρενῶν
Χόλον, πονηρὸν εἶνεκ' ἀμπλακιδμάτων.
Ὡς πῶς ἀπαρον πάντας εἰλήφει γῆρας.
Ὡς πῶς πελασὲν ἀδενεῖντες ἐνέφειν,
καὶ χαρμυνῶ σήθεσιν ἐκαρῦσαι τῶν.
Οἷον κυβιστήρες ἀλλοῖον ποδὶ
Πλητῆσι γῶαν, καὶ χθονὸς μετέσται.
Ὅπως πετεινοὶ σκαρδοποικίλῳ φορᾷ
Θοῶς ἐπαμύνασθαι δ' ἵππερον δέμας,
ἔναι, πολλῶν, συγγενεῖς, ἐχθροὶ, φίλοι.
Ὅρᾶς ἄρ' ὅψιν τινὸς, ἢ μέλλας ἔτι;
Τίη σε φέροι, καὶ ἀγνοεῖς θεαμάτων,

Κάλ-

LEONIS ALLATII

HELLAS.

Interprete Guidone de Souuigny Blaesensi.

RECEPIT vsus non ab humana indole
 Alienus. (animo namque nos placida parens
 Natura genuit, quò reponendo inuicem
 Beneficio certetur) et matris sinu,
 Matris potentis regna moderanti Patri,
 Si puer in auras prodit, hoc ritu frequens
 Sceptris paternis imperatarum probe
 Gratetur agmen gentium, & proli apparet
 Prolixa risu gaudia, & lautis cibus
 Cyathisque festa carmina, & densas paret
 Facile choreas. Cumque materna locum
 Sortitus alio principem, patrios lares,
 Et prepotentis iura, titulosque occupat
 Hereditatis imbre letitie notio
 Liqueunt animi: quippe natalis diem
 Felicioris celebrat. Hæc plausus quidem
 Communioris causa. Quod si infans beat,
 Exspes tot annos, nescium partus torum,
 Postquam exolute iamdiu Coelo preces
 Et libata aris thura difficilem prius
 Ob impiorum scelera placarunt Deum:
 O' gaudiorum quantus exundat liquor!
 Superfluentes qui voluptates sinu
 Fovere nequeunt, quam male interna occultant
 Reposta mente gaudia! alternis solum
 Ferire plantis more saltantum solent:
 Motu per auras utque multiplici alites
 Sublime librant corpus, exultant simul
 Cognatus, hospes, ciuis, atque animo pari
 Amicus, hostis. Macte, quid necis moras?
 Fruantur oculi? te ne communis fugit

Lati-

Κάλιστον, ὃν φρεσὶδ' ὀφθαλμοὶ ποιεῖ;
 Λαοὺς ἀνάσσει ΓΑΛΛΙΚΟΙΣ πατὴρ ἅτε
 Φίλος, πολιεύχουσιν ἐμβέβως διφροῖς,
 Γνώμων αἰετος, ἧς αἰετὶς ἔσκε γῆς,
 Δίκας δ' ἰαγῆρ', ἐνθ' ὕβριν γένν' ἀκράτος,
 Ἀ' θεσμά τ' ἔργα, τοῖσιν ἅσ' ἀβδαλος
 Ἀνὴρ αἰετον ἀνδρ', ἐπαγγλῶν νόμοις.
 Ἀ' γὰρ ἀνάκτων ὀτυχέσ' αἶος φανείας,
 Βίβω ἀαπτος, θάλασσαν, ἀφνεὸς φρένας
 ΛΟΔΟΙΚΟΣ ἰζάειθμον δ' ὀκυῶν λεῶν,
 Μέγας μεγίστοις ἀξιώμασι πρέπων.
 Τίς μιν, τίς ἐ δίδοικε; τίς πάλιν Θωὴν
 Φιλῶν ὅπως, ἐντιμον ἐ δίδοι σέβας,
 Τιμῆς παρ' αὐτῇ χρηστὰ λαλχαίων γέρας;
 Ἀ' ῥ' ἔστιν ἰχθυς, ἢ βία δορυδενῆς,
 Ἡ' μυρίοισι λαμπερὸς ἡγεμὼν στόλοις
 Ὅς ἐ μόλις φανέηται πομπὴν δέρας,
 Ζῶγλαν δ' ὕπαισθαις δέλιον παμμελίχον
 Πέρμα λαβρόν, αὐτὸς ὢν ἐλάθερος;
 Πόλις τίς, ἢ τέραμνον, ἔρος, ἢ σπιλάς,
 Ἡ' τ' ἄλλο γάμος ἀγχιτέρομος μέρος,
 Ἡ' τ' ἐν πολυκλύστοις κυμάτων ζάλοις
 Εἷς δ' ἀέθυκε νῆκος εἰκονομήν,
 Οὐχ ἄρ' ἐν δόδοι, καὶ φρεσὶ ἔμοσεν κάρην
 Δεχθῆναι νέυμα φίλ' αἶτον πανολβίης;
 Δίξοι μὲν ἄλλω αἶσαν; ἐ χθονοσιβῆς
 Ἀ' λλην νῆν βέβηκεν ἐν πόντῳ βυθῶν,
 Ἡ' νυνὶ Θεὸς βελαῖσι προσέταλ' ἰδὴν
 Πρώτον γ', ὅπως πρῶτον γε φρεσὶ τῆρ' ἀέδ' ε
 Πρώτη βεβήσσει σιὴ πῆρα, καὶ σώσει κλέος;
 Ἐν δ' ἡ μόνον ἄρα τῇ τοσάτῃ φρένας,
 Δαινῇ τ' ὀπισκοπῆν' αὖ συμφορὰ τύχη
 Ἐταρῶν καὶ πῆλγυνε. φρεσὶ δὲ καὶ γάμος
 Ἀ' λλων ἐκύκα ξυμφερεῖ ἐκχώματι.
 Ἀ' παρὲς γὰρ ἔσκε χθονίος, ἐδὲ αἱ πότ' ε
 Μακροῖς γονὴ βλάστησαν ἐν δινήμασιν.

Ἡ' εἰ

Latitia? mentem sic tuam retrò omnium
 Spectaculorum maximum ostentum latet?
 Rex imperabat GALLIÆ, cari gerens
 Vices Parentis, præpotentique infidens
 Throno, domini regula excellens sui,
 Ius cuique reddens, opera cum potens fauor
 Iniuriosa, nescia & legis parit,
 Quis iura spernens prauus offendit bonos:
 Beatiorum Rex Monarcharum, quati
 Non facilis ullo robore, aut audacia,
 LODOICVS, agmen plebis immensa regens,
 Autoritatis maximo maior gradu.
 Quis non eum veretur? ac veluti Deo
 Reuerentior non ei cultum exhibet,
 Messen amplioris inde virtutis ferens?
 Que vis? quod animo robur? aut hasta valens.
 Aut copiarum mille ductor inclutus,
 Qui non, eo, minister, aspecto, manum,
 Servire promptus tribuat, & collum iugo
 Servile placido subdat, & factus sua
 Obediendi sorte liberior, colat?
 Que ciuitas? que tecta? quod montis iugum?
 Specusue, & ampli limes extremus soli?
 Que fluctuantis Insula, aut Isthmus maris
 Emersus alueo, tam beati Principis
 Desideratum quò sequi nutum queat,
 Non cessit, aut adiecit extemplo caput?
 Est alia fors querenda? tellus ne altera
 Calcanda pedibus, rursus erupit vadis
 Pelagi profundis? forte, vel iussu Dei,
 Emersa primum est, prima, quò primi omnium
 Regis coronam gloriabunda occupet,
 Decusque seruet? Causa turbanda super
 Hæc una mentis; Pressit ærumna Ducem
 Fors imminente, tetrico & vultu omnium
 Susdeque vertit gaudia: expertem torum
 Nam prole cernit, sterilis & coniux diu

B

Con-

Η'βαι δ' ἔλαμψαν ἐν λέχαι νεαίδας.
 Εἴτ' αἰδὲς ἀδελφὸν Λαονίεσσα κρείτος,
 Καὶ δὴ ῥέπεσ' ἐς γῆρας, ἢ πολλὰς χροῖνας
 Ἀκαρῶι, εἰδὲ χροῖσι, εἰδ' ἔχουσιν οἷς
 Λαίψαι πλεον ἄρατον, εἶδνα, καὶ θρόνας.
 Ἐνθεν πόσις ζυγόνμος, καὶ κλυτὴ δάμαρ,
 Καὶ πᾶς τις ἄλλος, ὃ φίλον Θεῷ σίβας
 Ὀψαί κατ' ἡφαί, καὶ νῶα πεπνυμένος,
 Τὸν παρὶν ἐν δόχῳ αὐθι κίλισσαν Θεῶν,
 ἦν τε παῖδα, καὶ γένος Ἀκαρῶϊαν,
 Ὅπως παρ' ἡφαί πασσὶν ἐκ παῖδων μόλοι,
 Πάτλησε, μὴ δ' ἐπακτὸς ἀρπάξει ξένα.
 Τὶ δ' ἔν' ὁ κινῶν ἐρατὴ Θεὸς χύσιν,
 Πέδον διοικῶν ἡνίοις ἀκαμπέσει,
 Διδῶς, ἐὼν διψῶσιν, ὡς φίλον, βροτοῖς.
 Ρίζων τὰ πάντα, καὶ ῥοφῶς τεχνόμηνος.
 Τείνῃ μὲν ὄμμα πάντα χαρτοῖς σφραῖον,
 Εἰ καὶ πανέροισι χετλίων μοχθηρίας
 Λυπερὸν θέαμ' ἐσείδεν, ἐν τείνῃ δ' ὁμῶς,
 Γάμῃ δ' ὄρεα κρηπίδας, ἀς σήκας ἔχει,
 Βρασμοῖσι δεινοῖς ριζόδε κλονεμένης,
 Νέκυσι δ' ἀδελφῶν, καὶ δυσκότοις μόθοις
 Χθονὸς πρὸς ὧπα λαμπρὰ δύσμορφον σολῶ
 Βαλόντ', ἄτιμα ὑποβρυχίοις νάειν κακοῖς,
 Βροτῶν δὲ χεῖμα δένει. Ξηραίαι μάχαι
 ῥέπειν γένεθλ' ἐς τ' εἰδὲν εἰκονέμενα.
 Οἷον δ' Ἐριννυὶ δειμὺ λυσσῶσαι χεῖρ
 Ἀτλῇ τε, πημονῇ τε πλεσία χεῖρ
 Ἀνδράσι παρὰ τῶν φρενῶν τήτωμύοις.
 Ἡ' χθρὲ ταῦτα Πανδρᾶ. τίη γδ' εἰ;
 Θῆχθαι δὲ πάντων ὁμῶς ἄτοις λιταῖς
 Κέρων ἄτεκνον εἶπεν ὄγονον πέλαιν.
 Καὶ παῖδα φυῶα πημοναῖς σωτήριον,
 Τοκᾷ μέγιστον χάριμα, καὶ πᾶσι βροτοῖς.

Ε' λη-

11

Connubiorum fœnore optato caret.
 Iuvenile thalamo tempus accendit faces,
 Ætasque pollens viribus, & acris viri
 Virtus in annos repit, & senio imminet
 Infructuosa, proh dolor! & inutilis.
 Hæresque deerat, qui perimensas opes,
 Et possidendos ineat Heroum thronos.
 Consors maritus inde, Coniuxque inclita,
 Et subditorum quisque, cui carus Dei
 Sit cultus, oculo pronus, atque animo inuocat
 Prudente Numen, filium, & magni rogans
 Fœcunditatem generis, ut capiat Patrum
 Hæreditatem filiorum à filijs
 Propago, & hospes nè subintrusus ferat.
 Quid ergo? liquidos qui mouet Cæli globos,
 Et irretorto qui solum freno regit,
 Hominumque votis, pro voluntate, annuit,
 Qui cuncta fulcit, arte sapienti sua
 Molitus opera, diuidit celeri undique
 Diuersa motu lumina; ingenium licet,
 Faciemque scelerum videat; aduertit tamen,
 Partes & imas, ipse quas struxit, soli,
 Tumultuanti funditus quassas notat
 Feruore belli, perque remedij inscias
 Rebelliones obtenebratis humum
 Sine honore cilijs vergere in præceps mali,
 Mortaliumque sic citò exhaustum genus
 Humi iacere, Marte consumptum truci.
 Oestro incitatas quid quod Eumenidas videt
 Immane quantum furere, & humanum feris
 Turbare damnis, mentis alienum, genus,
 Leua malorum qua locupleti valent.
 Rex execratus ista; nam quidni? pijs
 Euictus immo precibus, Hac foetu tenus
 Carentis, inquit, prodeat vulnè sinu
 Patrijs beatam cladibus metam puer
 Ortus daturus, atque letitiam omnibus.

Ἐλπίεν ἔπει ρῆμα, καὶ πάλιν μέλκοις
 Ἥρ' ὄρετο, καὶ κινεῖτο, καὶ ὀξαλέλλετο
 Κόλποις ἀγῆτος αἵμασι μορφωθεὶς παῖς.
 Ἐπεὶ δὲ μέγας, καὶ ἡμέραν μέλκον ποτὶ
 Μέγιστον ἐξέλιπε. Ἡρ' αἰς γ' ἔγον
 Κόλπων μεγίστων, καὶ μεγίστῳ πρὸς φορον
 Φέρεται παρὶ δῶκε φίλῳ τῇ πολυ.
 Κύμα' ἐνθα λύπης, καὶ λύβη κηδὺς νέφος
 Πάντων ὑπὸ βροτῶν δίδυς ἐλήλατο μακρὰν.
 Στίλβει τε Φοῖβος ἢ τὸ πρὶν φαιότερος,
 Λόκον τε πᾶσι πρὸς γῆρ' αἶψα ἡμέρα.
 Βίος τε δανὸς δίδυς ἐδὺ γέρας.
 Τῷ καὶ πρὶν ἐχθερὸν νυκτὶ φίλον φάνει σέλας.
 Ἰδ' ὡς ἀναστὰς ΓΑΛΛΙΑΣ κλυτὰν πόλιν
 Δρησέας παρῆεν τῇ κοκκινύδῳ,
 Πισαί, πρὸς ἡλῶς, νόμισιν παρθένῳι,
 Μαγ' μα φωνῇ παντοφάν ΛΟΥΚΗΤΙΑ,
 Σκηπτῶν ἐδρασμα συμπεφαιδῶν πόλιν
 Καὶ Παλλάδος τέχνησι, καὶ Γότθων φρονίῳ
 Ρεῖθροις Γαρυμνῆ, καὶ πολυχρυσῷ ῥόφῳ
 Ἀλλων ΤΟΛΩΣΑ δῖα κρύφαλα κλέος.
 Ταύτας δ' ἐπ' ἦκε ΓΡΑΤΙΑΝΟΥ κλεινὸς δόμος,
 Ἢ τ' ἀμφ' ἀρετῆς τέτρωχε διήειν Κέρκρας,
 Ἀστὺ ΒΙΒΙΣΚΩΝ, χάρα γυμνασίῳις ἀνεμύνη.
 Καὶ ΣΕΒΕΤΙΟΥ Λοεῖα, καὶ καλλιρροῶς
 ΔΙΒΩΝΑ πηγῇ, καὶ Θεῶν ἀνάκτορον.
 Τί δ' αὖ λέγοιμι ΡΟΤΟΜΑΓΟΥ, καὶ ΡΗΔΟΝΩΝ
 Πτόλιν κλεινὰς ταύτων εἰς ὠκευδίας;
 Ἀρ' ἐ Γαρυμνῆς, Σικανός, Λίγαι, Ἀΐραι,
 Γαῖαν τ' ἐπὶ ὅς ἴσσι βίλλισον ποτὶ
 Ροδανός, ρεῖθροις ἀσπίτοις κυκλώμενοι
 Αὔχας κορυφαί, γαῖαν τ' ὠφρυμύχῳι
 Δίνας μεγίστας Γαργῶ πολὺν γέλαν,
 Ἰστρον κήανον, ἢ Συρηνῶν πλάτος,
 Νεῖλε τ' ἀναυρον οἶδμα, καὶ πολὺς αἰχμῶν

Ἡ δ'

Vix ea : paternus sanguis in matris sinu,
 Coagulatur ; exilit , vires capit
 Spem præter omnem : Cumque natura statas
 Reuoluit orbes Cynthia , illustri inclytum
 Effudit utero filium , & magno dedit
 Magnum parenti munus , Heroum genus
 Regina : fluctus inde mœroris procul ,
 Molestiæque nubila è corde omnium
 Euanuerunt ; Phoebus & solito micat
 Lucidior , albo lumine aridet dies ;
 Tranquillitatem vita honoratam induit ,
 Iubarque amicum lucet , inimicum antea ,
 Quæ ciuitates GALLIÆ in populos caput
 Latè extulerunt , impigra in dominum fide ,
 Placida , obsequente soluere officium student .
 LVTETIA venit prima , sapientis ferax
 Alumna gentis , sceptræ quæ fulcit polo
 Aequata : sequitur inde Palladio nitens
 TOLOSA studio , Gothico & illustris throno ,
 Aureo Garumna nobilis , proprio tegens
 Honore ciuitatis , alienum decus .
 Succedit inde clara GRATIANI domus ;
 Hinc quæ BIBISCA Regio , gymnasijs potens ,
 Virtute Athenis certat ; & ab aquis ferens
 Vrbs SEXTIANIS nomen ; & pulchri fluens
 Liquore fontis DIVIO , Diuorum sacra
 Statione celebris . Clara quid fando loca , (tres ,
 Quæ RHEDONENSES , quæ RHOTOMAGI Pa-
 Procereſque memorem , cauſa quos eadem mouet ?
 Annon Arar , Garumna , Sequana , & Liger ,
 Et concupitas , arua per , lymphas vehens
 Rhodanus ; receptis qui ſinu innumeris eunt
 Superbiores , humidam attollunt comam ?
 Superque cilio turgidi , irrident nigros
 Gangis profundi vortices , Iſtri , & Syri
 Euphratis undas , intumentemque aluco
 Prægnante Nilum , cui procellarum ſilet

Vis

Ἡ δ' ἔτι ἔπ' ἄλλοις ἄλλος ὄχρεσι φρονεῖ,
 Ποιενταί, ἔδ' ἄν' ἄπ' ἐν σφόν.
 Καὶ δ' ἔν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Οἰκῆος ὡδ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Κύρον δ' ὑπάρχει σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Πόταμος δ' ὑπάρχει σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Καὶ ταῦτα μὲν τοὺς συγγενῆς τε, καὶ φίλοι.
 Τὶ δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Τὶ δ' οἱ γένος σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Παύτας ἄγαστος ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Τηδ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Τόκας νοῖσι, καὶ τι σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Τὸ καὶ γένος δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Βαλόντες, ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Κέλτης, Σκύθης, Γερμανός, Αἰθίοψ, Ἰβηρ,
 Ἄλλης ἀπ' αἰῶνος ἡμεροδρόμος ἔχων,
 Δάκρον, δόμοισιν ὅ, τί τιμνέσθων
 Καίται, νεοτὴν κοίτην δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Τὴν τόδ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Ὡς δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Ὡς δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Ὡς δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Θεαμάτων κάλλισον ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Ὡς δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Αἰδοῖ σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Κινεμῶν τε ποσὶν ἀσφαλὴ βάσιν,
 Ἐλθέτω τε χερσὶ χερσὶ χερσὶ χερσὶ
 Τηλαυγέσι σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Μέλας χαλὰ πᾶσι χερσὶ καὶ ποδῶν,
 Καλὸν φαίνοις πύμασιν κούπων δέμας,
 Ὡς δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Περσῶν, ὡς δ' ἐν σφόν' ἐν σφόν' ἐν σφόν'
 Μέλας μὲν ἢ πᾶσι, αὐτὸς δ' ὅμως,
 Τέχνης ἀκρίβως ποιήσας ἡσυχμῶν.
 Στιγὴς τε μορφῆς Γεωμετρῶν μὲν ἄλλων,
 Ἀδ' ὅπως ἐπὶ πᾶσι σαφῶς ἀνέξ.
 Περὶ τὴν μὲν ἢ δ' ἡγὰρ ταῦτα ἐπὶ ἔχοντα
 Κρήνης ὅπως ἐπὶ πᾶσι μὲν ἄλλων

Στολ-

Vis omnis ? aut si laude fluuiorum altera
 Se iactat alter, nil eos prorsum mouet.
 Presaga faustum nanque properare alitem
 Mens ominatur, omnis autorem boni
 Et honoris, inter flumina, aterni ducem.
 Cognationis, charitatisque ista sunt.
 Quid porro, quos natura, vel sanguis pie
 Necessitatis vinculo iunxit simul ?
 Quid, qui propinqua respuerunt perperam
 Affinitate generis vniri domos ?
 Impensius latantur, & magna omnia
 Sibi pollicentur, utilem partum rati.
 Hinc gaudiorum lachryma ex oculis cadunt,
 Lauantque membra. Celta, Germanus, Scythia,
 Iberus, atque totum ab extrema diem
 Regione properat Aethiops: quidquid domi
 Pretiosioris possidet, amica manu,
 Nono daturus Principi. Quid hic noui ?
 Qua tanta video ? cernere an verum putem ?
 Spectaculum ingens ! o voluptatis meae
 Accessiones maxima ! o retro omnium.
 Quas ante vidi, qualis illuxit dies !
 Facie verendum iactat in amoena decus
 Quod video. Celeres Virgo, verecundos tamen
 Oculos, pedemque concitum, at firmum mouet :
 Et liberali dona dispensans manu,
 Gestat coronam crine radiantem aureo.
 Fluente peplo fusca plantarum tenus,
 Rutilis decorum corpus obuoluit plicis.
 Protensa repit vestis, excedens modum,
 Humumque longo radit, & verrit sinu.
 Obscura sindon, floribus varijs tamen,
 Et arte diligenter aspersa nitet :
 Et literarum puncta dubiarum notis,
 Quae mente pollens enthea solum explicet.
 Praibat illa, pone quam multae simul
 Comites sequuntur : omnibus similis stola,

Στολμοῖς ἐν αὐτοῖς, καὶ χροῶ ἀλίγκιοι.
 Πάρας δ' ἐπύθει κάλλος ἐκπεπέσας.
 Φῆς ἔχουσ' αἶμα, καὶ φῆς ἄκρον,
 Μένης Ἀνάσσει ὑπερέμχαι μόναι.

Ὡς δ' ἦδ' ἑ. Παιδα πόντιας ἐν ὠλένας
 Ἐδέκτο, καπνίχυνε, καὶ κόλποις μέλαις
 Σφίγγεσσα, καλὸν τι κατ' ἐφίλησε, καὶ Γλυκῦ.
 Ἐπεί δ' ὄμμα πρὸς βλάστα φιλάτω
 Βρόντησε, καὶ ξήσατο κενύνας λόγους,
 Οἷος ἂν ἐκύκταν ἔδ' ὁ Λαρτιάς,
 Οὐδ' Ἀΐας παῖς, ἔδ' ὁ ἐκ Πύλας γέρον.
 Σιδῶ Περικλῆ, τ' ἄλλα ῥήτορον νέων
 Πρὸς ῥῆμα κείνης φρεσὶ βωκυλλήματα.

Πρόχρη' αἰθεῖς, ἔειπεν, ὦ Τέκνον, ξένον.
 Δυσμᾶς σὺ γὰρ ναίησθα, κητὼ δ' Ἀντολίας.
 Ἐνδὲν πόδες μ' αἴσιν εἰς Κρήτην ἔδρας.
 Τηλῆος ἐδὸς ἔσκεν, ἀλλὰ πρὸς φιλήεις,
 Ἐπεί θήωσι, καὶ δέμας πρὸς πύσσεται.
 Πάντες δ' ὅσοι δρέξαντο Μεσῶν ἐν μυχοῖς
 Τέχνας, λόγους τ' ἔργια πολυδύμονας.
 Ἡ καὶ κραταῖος χερσὶ παγχάλκους δόρυ
 Κράδηνεν, ὅπλοις ῥῶμα θωρηχθεὶς ὄλον,
 Ἐχθρὸν τ' ἐς ἄρ' ἐκίχεν ἀντίος κυρτὸν,
 Ἰῆσσι τὰμὰ, καὶ κελήσας ΕΛΛΑΔΑ.
 ΕΛΛΑΣ ἱερὸν εἰμι Τέκνον, ΕΛΛΑΣ, ἥς κλέος
 Ἀσβεσον ἔρτοις τιμίοις πεπραγμένον,
 Διδοὺν ἐπὶ πρὸς τε γάμον, καὶ δὲ
 Πότις πέραςσε νυκτὸς, ἡ δ' ἦς λάχος,
 Ἡ δ' αἶτι πᾶσι λαῖα, καὶ πιδέξια
 Συμπεραδμόνεσι τηλόθεν γ' ἄκιστόν.
 Πεδάφρονων γὰρ ἐστὶ μικρὸν μοι μέλαι.
 Ὅ ΓΑΛΛΙΚΟΙΣ ἐνδοσφι τὴ δ' ἄχρ' ἔχουσ'
 Ἀεθαῖον ἐμπεφυκὸς ἀγλαΐζε).

Ἐγὼ Νόμος ἐθέκη, ἐνδὲν ΑΥΣΟΝΩΝ
 Εὐδαιμόνων σφριχθεν δ' ἐνὶ κρατὶ,
 Μόναρχα, παντέλεια, κόσμῳ σύλχεον.
 Εἴω δίδαξα φῶτας ἐκ δρυμῶν μέσων

Ὁρε-

Colorque similis, formâ speciosa omnibus,
 Praeferens insigne naturae decus:
 Sed honore cedunt principem Dominae locum:
 Quae cum verenda dextera infantem tenens,
 Appressit vlnis, ecce Virgineo sinu
 Stringit, genisque suaue formosum osculum
 Libat tenellis: deinde dilectum intuens
 Effulguravit verba, & intonuit, modum
 Salientis altè fontis emulantia.
 Qualia Laerta, qualia vel Atreo satus
 Non ore streperet, ipse nec Pyli senex:
 Taceo Periclem, & Sophistarum meros
 Lusus, loquentis si Dea vocem audias.
 Peregrina, Fili, decora te coram vides.
 Occiduus, inquit, nam tibi, Eous mihi
 Ager habitat. Celicas hinc me in domos
 Duxere planta, tramitis longo ambitu,
 Sed concupito, cum tuas tangam genas,
 Et aduoluta corpus amplectar tuum.
 At qui secretis cunque Musarum artibus,
 Et eruditi fruitur eloquij sacris,
 Aut qui manu vibranit arata valens
 Hastile, totum corpus armorum nitens
 Fulgore, & hostis antagonistam fero
 Vicit duello, mea scit, HELLADA & vocat.
 Nanque illa celebris HELLAS hîc coram loquor,
 Aeterna cuius gloria illustri nitens
 Operum decore, permeat terræ ambitum,
 Perque alta, transit, equora, auroræ statas,
 Noctisque metas, si qua vel leuam tenens,
 Dextramue colitur gente sapienti plaga,
 (Dementiorum nam mihi curæ parum est)
 Quæ GALLICANIS insita in animis, diu
 Splendescit, omni temporum damno carens.
 Dedi ipsa leges, unde ROMANÆ stetit
 Ditionis ordo firmus, æternus, potens,
 Præclarus, absolutus. Ipsa homines feros

C

Agre-

Ὅρεσ' ἔροις ἠΐθεον ἐπιθεσμίδες,
 Θηρῶν τ' ἀνελὼν μηδὲν ἐλλειμίδες,
 Πολλῶ δ' ἐκείνων, εἴθε δ' αὖ ψόδος τῷ δ' ἰού,
 Ἐς τὸ ξυλάμῳ πλεεσέρος γένος,
 Δείμνας οἴκας σιένομον βίον φέρον,
 Νουὸ πρὶόν ἴχεν, ἥρα τ' ἀλλήλοισ φέρει,
 Εὐερετένας ἀμύως ἀεργέτας.
 Ὅπως δ' ἀκηδείς ἀφύλακτον δίδαν
 Ἐχέον αὐτοὶ δυσμύων ἀνδρῶν κατὰ,
 Ἐρκεσιν ἄς, καὶ δόμους πύργους σέφον.
 Ἐπεὶ δ' ἐκείνους ἀνδρῶς, ἔς ἐλοξάμην,
 Οὐ μὲνον ἐνζῶν, ἀλλὰ καὶ καλῶς βιοῦν,
 Ἀπασιν οἷς ἐχέζον ἀφθλυμίδες,
 Κτήσεσι τ' ἔξακέντας ἀφθόνως ἀγειν,
 Ὅμως δὲ πρὸς θυφῶσι, καὶ χλιδῆς νόον
 Ἐχέον ἀγνῶν, εἴλας τίς κέαρ πόδος.
 Ἐγὼ δὶδὼ κείνην τεχνέων λόγος
 Σαφείς ἀγνῶσι, καὶ κατημαζόμενες,
 Αἶς δ' ἀδύλα βροτοῖς παρ' ἀπλῶς τέλειχα).
 Ὅπως δὲ μὴ βαίαντον ἔξαιρος ὅπα,
 Χρῆμ' ὠτρίας ρήμας ἀεικίω τῶν.
 Αφείχα μικρὰ πρὸς τὰ καίρι' ἐρχομαι.
 Τμήξας ἀεζοῖς γάαν ἀχεύτης ἀνῆρ,
 Διὸς δρέπησι καρπὸν ὄψαχαι δὲ ἐμὲ.
 Ἀργαῖς ἐρεμῶσι πόντος, εἰ καὶ μάλα,
 Κλύδωνί τ' ὀχθεῖς, ψάμμον ἐκβεάζει βυθοῖς.
 Βύπτας ἀέλλας ἡμερῶς ναιάτης,
 Οἰήτοις τε νηὶς ἰδυίας δέσμον,
 Πρὸς ὄρμον ἔλσιν ἀσκηθῆς ῥόον σιάφος.
 Γυνὴ δὲ θ' ἰδὼν ἴδεις, ὀκλώσας, μέτοις
 Πυκνῶς ἀεθλόεσσα χρυσῇ κεραίῃ,
 Τῶι πολιδνήτον ἀγλαὸν φάρος,
 Πάσας ἐν αὐτῇ, ὅ, τι ἄριστον οἱ δοκέ.
 Σπερὶν ἔλιν ἕφασμα μέθυρον λόγος,
 Θεῶν γεγαῆσι ποικίλοις ἐσιμύον.
 Εἰδ' αὖ λυθροῖς ἤσραψε πορφυρεῖς, πέπλος,
 Αὐτοῖς μακρῶς Ἀναξιν ἐμπολάς περῶ.

Εὐ-

Agrestiori saltum cultu obsecro,
 Feritate crudis non inaequales feris,
 Immo feriores, quod utinam falsum foret!
 Propinquiore sanguinis nexu genus
 Sociare doctos, architectari domos,
 Clementiorem viuere & vitam, suos
 Interque ciues alere concordem fidem,
 Animo fideles esse, gratos omnibus,
 Merentibusque gratias ultro pares
 Referre iussi: quoque tranquilla dies
 In pace traherent, ipsa praecepi oppida
 Vallare in hostes, atque turritis domos
 Ambire pinnis: expolitosque ut viros
 Non viuere modo, sed beatè viuere,
 Et affluentes opibus, inuidia procul,
 Durare vellem, sorte contentos sua.
 At delicatum prouido in luxum metu
 Cauere cupiens, artium explicui modos,
 Vulgoque tritos protuli, vario quibus
 Opere elaborant omnia artifices manus.
 Illiberales artium voces mea
 Ne Musa tractet, rem breuè totam exprimens
 Narratione, leuibus omiſſis, dabo
 Praecipua. Sulcos agricola aratro secans
 Cereale per me falcibus donum metit.
 Licet albicanti perfurunt remo aquora,
 Et aperta arenas gurgite ex imo vomunt,
 Ebulliuntque, Nauta compescit Notos
 Immurmurantes, nauis undantis regit
 Temone cursum, portui & saluam applicat.
 Perita mulier flamine innexo frequens
 Operata telam, texit aurata spatha
 Variè retortis splendidam plicis stolam,
 Quantolibet labore distinguens opus.
 Sit teste Seræ textile varijs ducum
 Punctum figuris: si qua venalis micat
 Purpurea vestis, transit in Regum manus

C 2

Adu-

Εὐνήτος ἐκὶ τοῖχον ἀμπόχει σολῇ,
 Τάπησι κῆ σφοδρὲν ἔα χράνοντο βάσει;
 Τὶς ζωοφάγος τέτοχε; τίς γλύπτης λίθων;
 Τὶς χρυσὸν, ἀργυρὸν τε, καὶ χαλκὸν χρυσοῖ
 Τιθεὶς ποιεῖς αἰθεράκεαι μορφώσας ἔχει;
 Οὔπωπαν ἄρα φῶτες ὀφθαλμοῖς ποτέ,
 Ἀ καὶ ἐπεὶ δέρχομαι, ἐπείθεσι νοῦ.
 Τὶς ἐκ ἀγαλμ' ἄδεισε Δαίδαλε ἔχον;
 Χαλκός Μύρρονος ἀσέτι μυκάτο βόας.
 Ἐτεμνεν ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλος ἰδυῖων δρόμον
 Πτερόν ἀνὴρ ἀτερθεν ἑπ' ἑσπερόν.
 Τέχναις ἐμάσι δαῦμα θνητοῖσι ξένον.
 Μελῶν ἐγὼν ἄποινα, κῆ ζωῆς δόσεις,
 Φερόν τε καρπὸν θανάτου μοῖρας ποσειδάων
 Βίβλοισι περὶ πόντων, ὡς εἴποιεν, ἐν δέμῳ.
 Τόθ' οἱ πρὶν ὦτα, νοῦτε, καὶ φῆν τυφλοῖ.
 Οἴεσθαι ἀναγνῶντες ἐξ ἑαυτοῦ νέας.
 Ἦ καὶ καὶ, ἔργων, ἔδεονον πρῶτον βροτοῖ.
 Ἀλλοῖς τ' ἔθεντο ἐκπύσαι πλοῖα χεῖ.
 Εἶδον ποτ', εἶδον ὀφθαλμοῖς πόλιν.
 Θεόντα ῥιπαῖς λύχνα πελυνκαμπέσι,
 Φορὰς τ' ἀνίστοις ἀξάποισι ἀμφιδρόμοις.
 Φέροι τε ρωσὴρ πῆμα ποσειδάων νέας.
 Ἦ τ' ὄλβον ἐκέτ' ὄντα σημαίνει βροτοῖς.
 Ἀπὸ ἀφ' ἑαυτοῦ κατὰ σιν εἰς πέδον βεβῶς.
 Δραμὸν τε πόντον σέβει, καὶ θαλάσσης.
 Βέρεται τ', αἴτι εἰσι, νεότερον μυχῶν.
 Εἰσδύς ὑποξείρουσε χερμάτων λόγους.
 Φυὰς τ' ἀληθείας, ἐ δόλοισι βεβαμμένους.
 Οὐ φημι τ' ἄλλα, τοῖς δ' αἰθεράπνοισι ἄγαν
 Εἶδον. λάλον γὰρ αἶν ἐχθαίρω σῶμα.
 Αὐτὴ δ' ἐγὼ μέροισιν ἐν μακροῖς χρόνοις
 Ἦ γάρ σιν, καὶ κηδύμενα ποσειδάων λαῶν,
 Πάντ' ὀτυχῶς πάνταςιν ἐδιδόμεν' ἦ.
 Ἀγαθῶν ἅλις βαλὺσα, καὶ βίον πολὺν,

Ὅταν

Aduēta longē, nec modō excellens obit
 Textura muros, stroma sub pedibus iacet.
 Quis & tabellas pingere, & lapidum rudes
 Arare sulcos, ecquis argento valet,
 Auroque, & are fusili, pruna super
 Ardente positum fingere in varias opus
 Illustre formas? Visa sunt per me omnia,
 Quae visa certam vix tamen fidem obtinent,
 Sculptum ambulare Dadalum quis non videt?
 Myronis & adhuc Vacca mugit aenea.
 Homo sine alis alter, alatus tamen,
 Viam per auras secuit; hoc monstrum insolens
 Mea refulsit arte: Musarum sacra,
 Sapientiaeque munera, & mentis Dei
 Capacioris aureos fructus, libris
 Sapientiorum prouida Auctorum, ut licet,
 Mandare studii; destitutiq; auribus,
 Oculoque caci, & mente, mortales prius.
 Caliginose noctis excussis statim
 Videre tenebris, audire, & omnia
 Nouere, sensus erutos alijs palam
 Interpretati nanque flexibili impetu
 Variē rotatas hinc & hinc stellas Poli
 Oculatiorē redditi tandem vident,
 Circumuiagosque cursu inaequali ambitus,
 Seu stella nascens cladis augurium grauis,
 Felicitatum seu futurarum indicat,
 Deductus astris animus hinc, calcat solunt,
 Et aperta pelagi dorsa, vel, si qua intimo
 Barathra recessu, penetrat, & latentia
 Secreta rerum, generis & veram indolem
 Cuiusque falsitate non tinctam doli.
 Omitto reliqua, quae beant hominum genus.
 Lingua loquacis garrulos odi sonos.
 Ego ipsa populis Imperatricis diu
 Honore functa, principem gentem manu
 Rexi potenti, plurimis auxi bonis,

Et

Ὅταν δ' ὅπῃ ζυγοῖσιν ἐζόμεν κρέτας
 Οἷον κρεῖντ' εἴκοι, κυμάτων ἄτερ,
 Ζάλης τε νηλῆς, καὶ πολυνάμπυς δόλας,
 Δίκησι δ' ὀρθαῖς, καὶ θεμιστάς βία
 Πέλας δητῆσασα παμφόρος μάλα,
 Ὀλβε τ' ἐς ἄκρα ναυσάλας μυρίας,
 Δήμους ἀπ' ἔργων ἔξελόν γ' ἀσύλων.

Καὶ τὴν ζυγὸν δυσέκων εἰσέβην. τί δ' ἔ;
 Εἶδ' ἐν Θεῷ πέφυκα, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.
 Θνητὴ δ' ὅπως σολμοῖσιν ἡρώδην βροτῶν,
 Πολλὰς τ' ἐξίβην κοισάνων ἐναλλαταῖς.
 Καὶ γὰρ κακοῖς θητόεσσα, ὀδρανίοις δ' ὁμῶς,
 ἔργοις ἀλίβοις, καὶ δυσκνήπτοις κέαρ
 Λύσασιν ὡς ἐκπαλιν ὄξυχυδαῖς.
 Ἐκθεν κυλίσθη πῆμα μοι μολὸν μέγα,
 Βλαφθεῖσα τ' αἵματι πλεον ὃν εἶχον τὸ πρῶτον.
 Μορφῶν τ' ὄλεσα, πᾶν τ' ἀφῆρέθην κλέος.
 Ἀνδρῶν δὲ χαροδαῖσα πολλάκις βίας.
 Μέλη παρὰ χέθρην, καὶ κατὰ νάλωμα κακῶς.

Καὶ ταῦτά μοι τοὶ οἰκτοῖ. καρτερεῖν δ' ἄμωσ,
 Τάκεν Θεὸς δέδωκεν, δολιχῶς ἔδει,
 Φέρεν τε ῥᾶστα συμφορὰς. ἐπεὶ δέ τις
 Οἷον λέων διαφαινός, ἢ βαρὺς δρεκίων,
 Μονιός τε σῦς, εἶδ' εἶδ' ὄνομα ἐνέπαιον καλόν,
 Εἰ καὶ μιν αὐτὸς αὐτὸν ὄξυ Αἴγας λέγει,
 Σκυθικῶν ἐπαληθεῖς, Κασιῶν τ' ἐρημάδων,
 Ἡ δ' αἴτι καίων θῶκος ὄξυλες εὐρος
 Ἡμῖν κύσσει ταῦτά, καὶ ῥέφα τέκη,
 ἔρπας τ' ἀταρπύς δυσβάτης, πλείως φάνα
 Θώκος ἐς ἄμωσ, καὶ πολυλήϊας γύας
 Στήθειζε ταρσόν, τῆς τε πρῶτον σημαντορας
 Θεόνων ἐλάσας, αὐτὸς ἀρπάζει κρατὶ,
 Ἀδίκος, ἀπίστος, ἄθεος, εἶγμα δυσσεβέος.
 Θερεμῶς ἐπ' ἔργοις μένον ἀφρευωμένος,
 Ἀνδρακτόνοις ξίφεσι περσφιλές γυῶν,

Né-

Et copiosum singulis victum attuli.
 Dum lance dextram, dum potestate exiti
 Accincta lumbos, principem ut sane decet.
 Non fluctuanti, non procellosa stetit
 Confusione, non malo regnum dolo,
 Sed lege recta, vim voluntati inferens,
 Summaque pacis administraui domos
 Fœcunditate: plurimos altum prope
 Beatitatis verticem appulsa rate,
 Etiam execrandis liberaui ab operibus:
 Et ipsa seruitutis, heu! subij ingum.
 Quid enim? propago Coelica, at non sum Dea,
 Mortalis ut quæ veste mortali obfita,
 Attrita toties Imperatorum fui
 Mutatione: nam malis dum serui:
 Scelusque tolero, corda dum fœda imbuunt
 Rabies, proteruo cincta furiarum agmine,
 Me fata grauib. impetiuere undique
 Vulneribus, & quas ante collectas opes,
 Formamque habebam, perdidisti orbatum caput
 Decore squallet, victa violenta manu
 Artusque lacera, nunc malè absumor malis.
 Miseranda, sed ferenda. Quæ immisit Deus
 Toleranda placido facile sunt vultu mala.
 Post cedis auidus ut Leo, aut senus Draco,
 Moniusue, cuius ne quidem nomen decet
 Vocare, portus, ut sibi patrium trahat
 Ex Agare nomen, Caspia eiectus plaga,
 Scythicaque Erema, si qua vel sedes magis
 Letalis, istos hic mihi foetus parit,
 Nutritque, repens & per incultas vias
 In tecta, & arua nostra fœcundis sata
 Segetibus, atro sanguine imbutus, pedem
 Figit, thronisque Principum enersis, rapit
 Regale sceptrum perfidus, & expers Dei,
 Iniustus: opere quippe sanguineo tumens,
 Ridentque gladijs gaudet homicidis: cruor

Mor.

Νέκταρ δ' ὀδωδ' οἱ λύθρα, καὶ νεκρῶν βρότος.

Σάρκα δ' ὑφ' ἑστίῃσιν ἡδίστῳ τροφῇ.

Οὔδ' ἐνὶ ἐδὲ μέμβλετ' ὅττι χέρεα,

Οὐδὲ τρομέει ἀπώδυσζαν αἰτίῳ ὄπιν.

Ἀλλ' ἀνὲν ὠρεῶν δ' ἦεν ὄσεβ' αἰ λείψ,

Σέβας τὸ κείνε δ' ὤλκῃς ἐλάτρεσσιν.

Ὡς τῶν μεγίστων, καὶ πικρῶν θυμῷ παμάτων,

Ὡς τῆς ἀβύσσου, καὶ ζάλης τῶν θυμῷ παμάτων,

Δαιμόν κλύειν μὲν αὖτε, δαιμόν δ' εἰσορᾷ

Πάντων παθεῖν οἰκτίστον. ὅττι θεῶν δίκη.

Τὶ πρῶτον, ἢ τὶ δεύτερον γράψω λόγῳ,

Ἐπιστροφῇσι μυρίων τῆτων μύθῳ

Κακῶν, παλαιῶν ἀκρίας ἄλλος νέον

Εὖτ' αὖ πρὸς Ζηνὶσι, καὶ τέρεϊ κέαρ;

Τίς, τίς θαλάσσης βυσσὸθεν κυκλωμένης

Εὖρε, νότε Τεῖ, καὶ ποντὶς ἀρπακτίας,

Βορρᾷ, καὶ γαλῶν δ' ὅτε θίνα δ' ὠπνίοις,

Αὐραὶ κυλίνδει, καὶ δυσλόμεον πλάκα,

Ψάμμε τ' αἰθμόν, κυμάτων τ' εἴποι μέτρα;

Οὔδ' αὖτε, ὅν πῖψαντες, εἰν ὀρεσπόσις

Φυεῖς τε λόχμῳ, καὶ δυσμεβάτοις νάπαις,

Τῇ περ νέμον' ὅττι θεῶν, ἐξ αἰθέρος βορρᾷ,

Δίψῳ τ' ἀκείας χανδῶν ὑδάτων ἄπο,

Εὖν ἀπεπλῶς, καὶ νυκτὸς δ' ὅττι,

Τυλῶν ἀνχμοῖς σῶμα, καὶ νυκτὸς δ' ὅττι,

Εὖν καλύψαι ἀμφιβλήττοις ἀμφοῖς,

Ρά κεν δ' ὅττι εἰμασιν ἀμπίχων δέμας,

Νυκτὸς λαμπερὸς ὅττι χρυσῷ, ἀνθηρὸς πέπλοις

Πέδιλ' εἰς αὖτε Σπεικὰς σύρον σολᾶς,

Καὶ χρυσοῖσι τοῖς φάρεσσιν ὀπλίζει πέδιλον,

Κόνιν δ' ὅπως τὰ παῖθ' ὅττι κακοχράσμων τιθαῖς.

Ἐπειὰ δ' ὅττι αὖτε πρὸς νεορῶν ἔξοις

Ἡβῇ δαμάσσει παῖτα φοινίκα ζάλη.

Οὐμιν γερόντων ἀδελφῶν πολὺς σόνας,

Οὐμιν γενομένων δ' ἀκρὸν τεμαίεσσιν,

Οὐ παρθένων ἐρώδους, ἐδὲ νηπίων

Ἀσσημος ἀνδρῶν, καὶ πολυκλαῖος γέλας

Mortalium, & mors sola cui nectar sapit,
 Carnemque sapis ipse præponit cibus.
 Nec præpotentis hic Dei curat manum,
 Nec imminentem capite vindictam tremit,
 Sed concitato prælio in plebem piam
 Inimicus omnem, proh dolor! cultum amouet.
 O maximorum casuum grauissimum!
 O turbinem miserie! o voraginem!
 Audire durum, grauius aspicere, at pati
 Miserrimum. Suprema te obtestor Dei
 Iustitia, quos præfabor, aut addam sonos?
 Turbam malorum mille dum fugi, malis
 Veteribus addit alter, & mentem premit.
 Quis, Quis, profundum gurgite inuerso maris
 Rapacis Euri turbine, aut grauis Noti,
 Quando inquietis æquora, & ripas agunt
 Flatibus, arenas numerat, aut fluctus modum?
 Inhospitalem rupe, quem dixi, modò
 Ille ipse natus, aut per horrendi iugis
 Salebrosa tesqua, pastus agresti cibo,
 Quo vel fera pascuntur, extinguens sitim
 Hiante lymphis ore, qui nudus caput,
 Pedesque callis obstitam, expositam niui
 Si tegere veste forte voluisset cutem,
 Centone lacero membra texisset sua;
 Nunc splendet auro, veste nunc floret cutis;
 Stolasque cingit sericas pedum tenuis,
 Pallaque vile sternit aurata solum,
 Dum cuncta cinerem prauus abiectum putat.
 Mucrone madido flos iuuentutis tener
 Cecidit, sub ipso turbine homicida obrutus.
 Hunc imbecilla non senectutis dolor,
 Non foeminarum lachryma seniorum, pudor
 Non Virginalis, aut puellorum rudis
 Loquela, flenti sed neque admistus sono
 Risus cruenta cæde sitibundum arcuit:

D

Sed

Διφώντ' ἐπέχε κούροις, καὶ δρασφαγῶν.
 Λύσας δὲ σιωφάφοισιν οἰσηθείς, φρενῶν
 Ἐκτὸς θ' ὁμιλῶν, ἐνὶ μαγνόλῃ θυῶν.
 Ἐπεφρεν ἄντ' ῥίζον Ἑλλάνων γένος,
 ἈΨαν παρδύζας δισκίης ἐς ἥνας.
 Χαλκῶ δ' ἀλοιπῆλει μύργος ἐμπνέων,
 Ἐς ἄρτι μαιμῶν ἄντ' χερσὶ μνάζ' ὄφους.
 Ἰδὲς πότ' ἀπ' αἰῶς χάσμαθ' ὑδάτων τὰ παρὶν
 Φίλας ἐπεγυῖντα σιγηλῶ ῥέει,
 Ὀμβροισι πυρῶθέντα μινύειν ὄσοις
 Ρέειθρον πεδῶσιν, ἀνέτον εἰσόντες δέμον,
 Γαῖης τότε πρὸς ὥπον ἐκκλυθέν χάειν
 Ἡμεῖς, δένδρῃ τ' ἄντ' ὡρεμν' ἀπώλετο,
 Στέγῃ δόμων πρὸς ἑστατ' ἰσάδῃ χυθόν,
 Δυσμορφα παῖτ' ἐπαγνῆαί ρείθερον ὕβειν.
 Ἡδ' ὡς ὁθ' Ἡφάστοιο δῆϊον μένος,
 Ἀφθὲν λαφύσας παύτα, καὶ φλέει λαβροῦς,
 Ἐως ἀποδὸν τέθηκε, καὶ κέλευ σκιδν.
 Ὡς ἐκ ἀνγκῆς κλυσιμὸν ἐνοῶν, ὅδε
 Ἐφ' ὅν φρένας, καὶ δυσίατες φλόγας,
 Αἰνῶ τε θνητῶν ὀξολόθροισιν φύτλης,
 Ἐξήλθε πελὺς αἰσκόπως παρειαυθαρείς,
 Μέλαιναν αἶσαν πᾶσι, καὶ φοινῶ ἄγων.
 Ζῶν δὲ πᾶσι, καὶ βροτῶν ὀλωλότων
 ἈΨνου κατηνέειξεν ἀβλαβῆ φύσιν.
 Ἰσάσεν ἔρη, γάμων ὀρθώζας, ἄκρα,
 Ράχας τ' ὀρύζας, καὶ παρσπῆζας πέδω,
 Πόντωζε χέειρον, οἶδμα χερσῶσας, χύσιν
 Τέρσῃ ρείθερον, πίδακας ἀμήνας ξένους.
 Οὐχ εἴρην ἄρα ψάδος εἰς ἡμᾶς μολόν,
 Ἐέρξῃ πόθ' ἄντ' ἐκβεβλωθῇ ὅτε,
 Ὅταν πρὸς αἶμα σέρεα μυριόωνων σέλον,
 Πεζὸν δὲ τ' ἀναριθμητὸν εἰσώθῃ στρατὸν.
 Αὐτὸς πόλεις ἐβροισιν ἀκλειστάς,
 Καὶ δαρεῖ, καὶ φλόγας, πέρσας παμφάγοις,
 Κρήδεμνα λύζας, καὶ βαθυπλάτους εἴγας,
 Ρήζας θυμέλων, καὶ καταπρώτῃ βαλῶν

Sed percitus furore natiuo, gerens
 Infanientem, stirpitus dextra impia
 Genus immolauit omne Græcorum, Stygis
 Tenebricosa transgredi iussum vada;
 Spiratque crudas ære vesano necesse,
 Memor cruoris effera sparsi manu.
 Lasciuientes videris ripis aquas
 Tacente latice, post inundanti ut ligent
 Pluuia, fluenti concatenatos lacus
 Palam exhibere, mutat irrigui solum
 Vultus decorum, sponte nascentes cadunt
 Syluæ, domusque diruta æquantur solo;
 Visu indecora quæque fluuialem reum
 Res criminatur: utque Vulcani ignea
 Vis belluatur omnia, & late vorax
 Bacchatur, atra donec è pruna cinis,
 Umbraque superant, non secus ferri impotens
 Diluuia mente, nec repulsandas facies,
 Et vniuersi generis exitium parat.
 Dementiaque labefactatus venit,
 Et cruda cunctis fata, cademque inuehit,
 Viuentiumque, mortuorumque impio
 Ferus innocentem, scelere, naturam excidit,
 Æquauit imis summa, adequatis iugis,
 Rimasque fodiens subtus excussò solo
 In maria terras vertit, in terras mare.
 Siccoque fonte flumina arefecit nouo
 Tumore. mendax fabula haud repst quidem
 Xerxen idem voluisse, cum sinibus meis
 Mille & pedestres copias, mille & rates
 Inuexit. vrbes ille factis inclytas
 Hasta, & fauilla deuoratrice obruit,
 Pinnis reuulsis, atque tectorum omnium
 Locuplete cumulo, domibus ex ima erutis
 Radice, demolitus annorum graui
 Intacta senio templa, diuinas opes,

D 2

Ius-

Θεὸν τέραμν' αὖτις πρὸς γῆρας χρόνος,
 Ἀρπασὰ δ' ὤκε κτήματα παμφόρου χειρὸς.
 Κόθμους οἶξεν, ἐν δ' ἦσαν κοκλυσμῶνα
 Νεκρῶν κλεονῶν σάματ', ἐδ' ἔχεν σέβας,
 Κακῶς τ' ἔδρασε τὸς πάλαι τεθνηκότας.
 Χρυσὸν δὲ σωρὸς ἐξίχνησκοπέμνους,
 Στολὰς, πέπλους τ' ἀπηνεῖστο, τὰ δ' ἔσαν πτερε
 Χρόνος μακροῖς λείψαν' ἐκλεισμενῶνα,
 Ρίψ' ἐκκαλύψας παλαιοὺς κατὰ γῆρας.

Δαίμων δ' ἐπ' ἔργοις μᾶλλον ἐξάψας κότον
 Θυμῷ νεμεσσηθέντι βελόει νέον
 Πρὸς ἄλλο πῆμα μηχαναῖς ἀναρσίαις.
 Τέχνας γὰρ, αἷς κόσμῳ παντίμοις γένος,
 Θνητῷ θυράας ἔσεν, ὡς βλάβην, ἄλγος,
 Ἐθνε βροτῶνα, καὶ πεπνυμένους φράδας
 Θνητῶν ἀμείψας εἰς ἀνηλεεῖς ἔσπευς.

Ὅπως δὲ πολλὰ μικροῖς ἐν λόγοις λέγω.
 Σοφὴ συνοπτὴ γλῶσσα, καὶ τὰ προσφιλῆ
 Παιῖσιν δῶκε Μελέων θυμηδία.
 Οὐδ' αὖ καὶ τις, ἐδ' ἀκρεβὲς ὅπσις αἶψα,
 Οὐδ' ἔστιν ἄλλος δακνύοντος μαρτυρεῖν,
 Οὐδ' εἰ μάθοι, φύλαξτε χρηστέως νόον,
 Αἶψα μὲν ἐς ὕβριν ἔξαπεν, ἀμαθῶν κυρεῖ.
 Καὶ ταῦτα μὲντοι καὶνος ἐξερτασμενός
 Ἀρρήτῃ τ', ἀθεσμάτῃ, ἐς Θεῶν ἀνάγκησιν,
 Ἀκραιστον ἐδ' ἠδ' ῥιφθέν, ἐδ' ἄρ' ἔπος,
 Πάντες κήλησπον, ἀπεφθίμιζον θαμά,
 Χώρες ἐγὼ κατέχον ἀμοιβὰς πόλεις,
 Πάσας ἀπληθεύουσαν ἰσώζας πείδω.

Ὡς βάθρον, καὶ τέραμνα, καὶ Θεῶν δόμοι
 Ἱεροὶ, θεοὶ δ' ὕψιστοι ἱερῶν πρῶτων,
 Οἰχόμεναι, ἐπέσει, ὀλώλατ', ἐδ' ἐς ἄρα.
 Οὐδ' ἐν, φίλ', ἐδ' ἐν. σπέρπτεσιν αὖτις καὶ ποδῶν,
 Οὐδ' ἠδ' ποτ' ἦτ', ἵσασιν ἰδέσθαι μόχοις.

Τὴ Κερκίταις, Βύσπρας, καὶ Σινύτις λέγω,
 Κόλχας, Κροχῆας, Ἰππύποδας, Εὐεχαιεῖας,
 Πέρσας, Ἀραβάς τε, Διχθα καὶ Διδασμῶνας,
 Ἀγνώ-

Iussit rapaci militum auferri manu.
 Quibus iacebant ossa magnorum Ducum,
 Aperuit urnas, in sepulchrali sacros
 Honore manes sauij nullo metu.
 Auri talenta multa vestigans, stolas,
 Et vela reperit, temporumque reliquias,
 Ludibria ventis publica, effusas dedit.
 Feritate in ipsa grauior accendit faces
 Inuidia, casus mente furiali nouos,
 Iniqua & arte cogitat; nanque artibus,
 Quibus excolebam generis humani feras
 Miserata mentes, cœn malis, mundo procul
 Valere iussis, indolem, & mores miser
 Sapientiores belluinis ritibus
 Immutat: & quò multa breuiori explicens
 Sermone, prudens lingua consultò tacet,
 Donaue mearum grata Musarum tepent.
 Qui scire quisquam possit, aut verè sciat
 Desideratur, discere & nemo potest
 Alio docente, siue didicerit, nequit
 Referre prudens vtili fructum modo;
 Utinamque in omne non abutatur malum!
 Iniqua postquam; digna nec fatu mala
 Sic perpetravit, ante regnatam Ioue
 (Nec falsa dico, verba nec frustra cadunt,
 Sic nominata est, sic celebrata omnibus)
 Terram incolebam, ciuitatesque optimas,
 Quas stravit, & succendit. o sedes sacra!
 O & Leorum tecta, et excelsi throni
 Generosiorum Principum, euersti, obruta
 Euanuisti! nil super, o hospes! nihil:
 Abijt in auras puluis, an fuerit quidem
 Vix scitur. An Eufcras, & Sintos truces,
 An è Coraxo, aut Colchide oriundum genus,
 Arabasque referam? sileo Cerceti incolas,
 Ececherios, Persasque, & Hippopodas feros,
 Nubemque gentis plurimam, Eoo die,

Et

Αἰκῶσιν ἐσπέρουσιν, ἢ δ' ἀντηλίοις
 Πληθύν νύφιν ὡς τ' Αἰθιοπῶν ὀπίσθμον,
 Ἄλλας τε πολλὰς, οἱ νέμον' Ἰμυρίοι
 Τελαοῖς ἐπ' ἠπείροις νώνυμοι γένος,
 Βροτοῖς τ' ἀφάντοι, ἐς τοζόνδ' ὑμνημένοι.
 Ὅσον περὶς Ἑλλήεσσιν ἔμμορον κλέος,
 Ἡ' ἦν τε κείνων δ' ἐξισθέντες σαφῶς,
 Φύσιν κατηλλάξατο περὶς τὸ δ' φρονεῖν.
 Σὺ μοι δέδουκας ἄστυ κλεινὸν Ἀσίδας,
 Πύργοισιν ἀρ' ἀγέσσι θηλέας χεῖρας,
 Τόχοις, βατοῖς τ' ἄρμασιν ἐξαστρεμένον
 Μέσση παγέειρα κυμάτων Ἰωαῶτων,
 Βηλῆ τε σικῶν, καὶ διμερίοις ἀγροῖς,
 Τάφος γελῶσα πᾶσιν, ἥριπες σὺ δ' ἰδὼ
 Τεξάπτολις συναθροίσουσιν ὀρκίοις,
 Πιστῶ τε Δισμῶ δ' ὀφθέντος κυδερμένη,
 Τῶ καὶ καλὴν Ἰγνώται ἀλλήλων φίλαι,
 Ἀγλαὸν Σιδόνας κτίσμα τῆ Νικατορος.
 Πᾶς δ' ἡ βέβηκας Βελτομήτιδος Δεόνος
 Ἀρχαῖος, ἥ περ ἔσαν ὄρεϊς πύχας
 Αὐτὴ λιπασσα περσφιλεσέσαν ἐγγύω
 Ωἶκε τε, καὶ κηδεύει παρθένος Θεά;
 Σὺ δ' ἐν βυδοῖσιν ἀλμυροῖς κορυμμένη
 Εὐτ' ἂν δέδασο πᾶσι Δισπέλω λάχει
 Θεοῖς ἀγῆροις, φῶτ' ἠέρινα χάριν
 Βλάσες θαλάσσης ὡς νηγεῖνης κόρη,
 Κάλλαι πρέπεια, καὶ εὐλαῖς πανολβίοις
 Εὐκκομος, ὅσον ἔτις ἄλλη ποντίων
 Περὶς οἰδμάτων κλυδοῖσα, κυμάτων κρατῆ.
 Εἰ καὶ πάροιθεν ὄμβρον ἀβυτῶς ἔενον,
 Ὅν σοι Θεῶν ἔβρεξε, καὶ βροτῶν Πάτῆρ,
 Χρυσαῖς ψεκᾶσι περσδ' ἀσπάρης τὸ πᾶν,
 Ἀλλ' ἐκ ἀρετῆς ὄμβρος ὁ χρυσεύς, τὸ μὴ
 Σε εἰ κατ' ἄκρας ἐκπεπορθεῖται κακῶς.
 Ω' θῖνες, ὦ κρηπίδες, ὦ Λέχαι, Στοαί,
 Καὶ Ποικίλαι, καὶ σεμνὰ γῆς Ἰανίδος,
 Τάπερ Μελήτης ἠδὲ, κάλλισον θ' ὕδος,

Et occidente binæ quam separant freta,
 Aliosque mille, qui tribus terræ plagis
 A se remoti nomine, Et titulo carent,
 Incelebre mundo, nec celebrandum genus
 Nisi dignitatis particeps Græca foret:
 Ritumque mutuando viuendi meos,
 Prudentiorem reddidisset indolem.
 Submersa quippe es ciuitas Asia potens,
 Murisque pridem cincta foeminea manu,
 Vallisque firmis, quamque fluuiorum latex
 Hincinde binus lambit, aëreis agris,
 Belique templo clara, visaque omnibus
 Miraculosa. Tuque Tetrapolis fide,
 Et æquitate celebris, Et amica prius
 Gausa dextræ fœdere, Sororum pio
 Decorata titulo, nobile Seleuci iaces
 Nicatoris opus. Quo Throne abiisti vetus,
 Qua parte linquens Virgo bipatentes poli
 Britona valuas, cara dilecta domus
 Tecta incolebat, imperabatque optimè?
 Immersa tuque gurgite profundo salis,
 Dum cuncta superis diuidebantur Dijs
 Diminiori sorte, lucentis Dei.
 Causa, exilisti Nympha, ceu pelago recens
 Generata, specie pulchra, foelici stola
 Ornata, supra quas modò cumque intumens
 Aspergit æquor, quæ maris fluctum regant.
 Licet insolentes imbrium guttas bibis,
 Quas tibi Deorum stillat, atque hominum Parens,
 Dum liquidus aureo rore fœcundat solum,
 Non iuuat imber aureus prorsus male,
 Ne perdereris. ò Schola? ò ripa? ò bases?
 O Pœcile, Stœaque Ionia decor!
 Quam latice, quo docemur, epoto, Meles
 Amœnus ambit, sorte lethali omnia

Peri-

Ων ἰσχυρὸν ἡμεῖς, ποροβολαῖς πεδύρχε,
Οὐλώλατε πάντα θανάσιμον πρῶτην.

Ως κλεινὸν Ἄργος, καὶ Μυκηνῶν πλάκες,
Σπάρτη, Κόρινθος, Πήδαςος, Δύμη, Πάρις,
Φλιῆς, Κλεωναί, Τάιναρρος, Γερωνία,
Μεγάλη πόλις, Πάμμηνος, Εἰίκη, Στέμφυλος,
Ἐπίδαυρος, Ἡλῖς, Οἶον, Σικυὼν, Φεραί,
Μενεχέων ἄλλα τε μυρία ἔφοι,
Τὰς ἀμφὶς αἰκωνέουσιν Ἡρώς χεῖρα
Λυδοῖο νῆσος ὄνομος, ὠρινὴ Θεῶ
Σέθεν κάρητι λάβρον ἐμμάχαι κόντον,
Ζυγοῖς ὑφ' οἷσι δυσκλεῶς θηπύστε;
Πονέσι θ' οἷσι νυῖ ἐφεσάσι σκοποῖ;

Ὡς ἐκ μεγάλης γέγονας ὀλίγος σὺ, καὶ ἐδέεν.
Αὐχας κενεφρόνεσι λυσήσας πότῃ,
Νυῖ δ' ἄψα κλινθεῖς ἀφθίτων χερσὶν ὕπα
Νήσοις πεδεδέμοισιν Αἰγῶν σάλος
Κομῶν ἀπείροις ἀσέρον πόλιν δίκην,
Πῆ σοι καλῶ Γέροντος ἄχεθ' ἐσία;
Ὅν ἐκ ἔσθ' ἄσπεθ' ὕψαν γέρα,
Ὑποχέσεις τε Περσικῶ φρυάγματος;

Πῆ σοι ταφῶν Ὀμήρεο οἰκερὸς ἀνιλάς;
Ἰρῶτε Φοίβε, καὶ ἔοφ' Κοικηίδος
Κύνθεα πατρὸς ἀπὸς δ' ὤργιασιν ἡμῶν.
Καὶν τε πάρις, δι' ὃν Λυκάμνης, καὶ κέρη
Δέρην πέλασσαν ἀλχόναις μετ' ἔσται;
Πῆ Βακχυλίδαν, καὶ Σμωνίδ' ἐφίλων
Θρέπ' ὁμῶν, καὶ δ' Ἀρίστωνος χολῆς
Περίπατος, καὶ φήμιξεν ὁμῶν γόνυ;

Σὺ μοι μὲν μνήσθαι συμφορῶν μέση,
Ζάλης ἀγῶνος, ὡς εἰκεν ἄσπερον ὡς
Κοινῆς τύχης, πημονῶν τ' ἀνώτερος,
Οὐπω κατὰ κλυδοῖς καμάτων φορεῖς.
Καὶ γὰρ πρῶτος ἐς τοῦτ' ἡμῶν εἰσέτι
Λαμῶνα φρόνησις, ἀξίωμα τ' ὄγενες
Ἀσπίς, ἐδὲ θαῦμα, γένετο γὰρ φυτῶν
Ἐξ ὄγενων, ξάφειν τε καὶ ὄγενος πάλαι,

Ὅθεν

Perijstis. Argos, & Mycenæa plage,
 Sparte, Corinthus, Pedasus, Dyme, Patra,
 Phlius, Cleonæ, Tanarus, Gerenia,
 Megalopolis, Pamphylus, Helice, Strophylus,
 Epidaurus, Elis, Oenoe, Sicyon, Pheræ,
 Aliæque alumna mille clarorum Ducum,
 Quas flexuoso brachio Herois Lydi
 Tenet Isthmus, ante lege regnata optima,
 Quam vos Tonantis perderet vindex manus,
 Cui subdidistis, heu! iugo miserum caput?
 Operibus instat quanta speculantur cohors?
 O quàm pusillus factus, è magno prius,
 Inanis animi gloria pridem furens,
 Nunc prepotenti quàm citò eversus manu
 Circumfluis aspersus hincinde Insulis,
 Quantis Polus syderibus, Aegæon finis,
 Vbi sapientis iam senis restant lares,
 Immensa quem non numera Hystani suo
 Mouere studio, Persico aut fastu diu
 Promissa merces? ubi sepulchrales latent
 Lapidés Homeri, Cynthij aut templo Dei,
 Cœceidosque celebris ad Cynthi iugum,
 Beneculta sacris terra famosa orgijs?
 Eiusque patria, cuius offensu modis
 Sublime resti guttur admouit parens
 Vnâ Lycambes ipse, cum prole vnica?
 Affinium Bacchylidis, & Simonidis
 Alumna tellus, ubinam Aristonis Schola,
 Authore primo fama quàm celebrem facit,
 Et ambulacris? Inter arumnas manes.
 Expers procella, stella cœli micans
 Miseranda supra fata, casusque asperos,
 Non hausta rapido sola, qua par est, salo.
 Nem civibus superstes hanc vsque in diem,
 Prudensque, nobilisque mens adhuc viget.
 Nec est stupendum; nanque generosa sati
 Sunt stirpe ciues, nobili imbuti Patrum

E

Pri-

Οἶδεν πρὸς αὐτοῖς ἠὲ γένε' αἰσέει.
 Νήσων σὺ μοι ἀπασέων λιπαρὸν αἶτη
 Κεῖται θαλάσῃ βάθρ' ἀπὸ πῆλ' ἐμπεδα.
 Καὶ ἴδ' παλαμοῖς ὥσπερ ἐν χρόνοις πόδες
 Βαλὼν, ἔπος, φρόνησιν ἀφ' ἑαυτοῦ δεικνύς
 Κρέσσας τ' αἰετμόν Μηροδώρας, Ὀδυσσεύς,
 Σκύμνος, Ἰώνας, Οἰνοπίδα, Δημοκρίτης,
 Σιγῶ Θεοπόμπης, πρὸς δὲ ταῖς δεισιν εἶμα
 Μισῶν, ΟΜΗΡΟΣ, ὥππερ ἐξαεῖα σάββα
 Θεοῖς φθονήτων ἄνθρωποι, καὶ θνητοῖς μένον.
 Χίος σὺ δ' ὡς ἔειπον, ἐκ ἵκως κακοῖς
 Ἀλλὰ γὰρ φθαρῖσαι πόλεις, δαλδαῖς δ' ὅμως
 Δαλδαῖμα λυγρὸν ἢ τοσούτ' ἀναξίως.
 Ἐρρεῖ τ' ἀσπιδὸν ὄχλος καὶ τὰ καίρια.
 Ἐρρεῖ τ' Ἀθηνῶν θειότατος ἐσία,
 Ἡς Ζεὺς βάθρ' ἐσέειξε, ταῖχος δ' αὐτὸ πέριξ
 Ἀρης ἔλασεν, Ἰδμὸς ταχὼν ὕπερ
 Ἀΐης πύργους, Παλλὰς ἰδυεῖς ἱεῖες,
 Δόμος ἐτάξεν ἀμφὶς Ἡφαιστος, εὖος
 Ἐρμῆς ἐδάμει, γαῖαν Φοῖβος, Ἀΐετις
 Ἡ γαῖα παρ' Ἀνώνης, Ἀφροδίτη καμῖ
 Τόχης λαβρὰ, Βάκχος ὀρχαίτης, Θέμις
 Πρυτανεῖον, αὐτὴν δέσμιον φύλαξ Δίκη.
 Ἡν εἰκὸς ἄρα τιμωτάτῃ πόλιν
 Κυρεῖν ἀπασέων, ἔργον δὲ τ' αὐτὴν Θεῶν.
 Ἀλλ' ὤλετο καὶ τὴν, πρὸς τε λυαῖντος μῆνους
 Πάμπαν διασάβη τε, καὶ κατεσκάφη,
 Ἀτὰρ περὶ σάββα δυσμορὸς θεηλάτης.
 Φρεσὶ δ' ἐκείνης, γλώσσα τ' ἀφραδῆς, λόγος
 Σταλμοῖς πρέποντες ποικιλομήδεας, αὐτὰ δὲ
 Τὰ Μισέων ἀποινα, καὶ μελίσματα,
 Πόνοι τε χαρὸς ἱερός, καὶ χρόνοι βίβης
 Παιδὲς φρενός, τὰ πάντα, φῶς φρεσὶ δ' αἶθερ.
 Οὐδ'

Primis ab annis laude, virtutis tenent:
 Hinc es paternæ nobile etiamnum decus.
 Nunc Insularum tu mihi potior iaces,
 Quæ firmiores stabilis in ponto gradus.
 Nanque ut vetusta subministraſti Patrum
 Aetate, proſers mentis, eloquij modò,
 Prudentiæque fertili fructus ſatu,
 Numerofiore copia, & doctos viros,
 Scymnos, Ionas, Metrodoros Theocritos,
 Democritos, omitto Theopompos loqui,
 Oenopidas, & qui lingua Muſarum loquax
 HOMERVS, homines non modò, ſed ipſos Deos
 Liure pupugit, geſta memoranda intonans.
 Vt ciuitatum ſorte, quas dixi, pari
 Exhausta non ſis, tu tamen ſeruis Chios,
 Et ſeruitute talis indigna iaces.

Tot commodorum decora, tot honoris tui
 Perire: periit Ara diuina manu
 Fabricata, Athena, cuius exſtruxit gradus
 Tonante dextra Iupiter, murum ſerox
 Mars egit: vnde præpotens murum ſuper
 Turres locauit: docta direxit vias
 Minerva, pinxit Phoebus, erexit domos
 Vulcanus, Hermes porticus, clauſtra Artemis
 Virginea, thermis elaborandis Venus
 Sudauit alma, dirigendiſque ordine
 Plantis Iacchus, aurea adiecit Themis
 Prytanea, cuſtos iuris auſtuum forum
 Juſtitia. decuit Urbem honoratam dare
 Mandata reliquis: fabrica Deorum fuit.
 Sed & ipſa periit, dente rabioſi canis
 Lacerata penitus, iamque diuinis iacet
 Proſtrata ſagris: ſenſus, & vario decens
 Lepore ſermo, dona Pierij chori,
 Et blandientium dulcis Aonidum fauor,
 Doctaque factus arte cum ſtudio labor,
 Omnesque partus ingeni, heu! vane ruunt.

Οὐδ' ἔστιν εἰδέναι λείψανον, ὃν εἶχε καλῶν.
Τῷ περὶ γόους τε, καὶ γέλῳτι ἐφλισπιάνει.

Ὁ γὰρ δὲ μύθος ἦλθεν, ἢ τομώτατος
Δέμας παρὰ τῶν τεμνόντων ἀλγύνει κέαρ.

Καὶ γὰρ πέλις Βύζαντος Ἡράκων ἐδέξατο

Διτὰς θαλάσας, τλήν τε βόσπορος χεῖρ.

Τλήν τ' ἀμφὶ Πόντος, Διοτὶ δολιχέρη,

Ὡν εἶδε πώποθ' ἥλιος εἰλίσσων σέλας,

Ἦν τ' ἐν ἑῷα ἡμέρᾳ ἀνθρώποις ἄγων.

Ἦν τ' ἐν σκιᾷ γλῶσσοις κλίνας ζυγάς,

Μέσ' ἤτε δέων κέλευθα δερμαίνε φλογί.

Ἦν τ' Ἀντίποσι πυρσὸν ἀκοντίων βαρὺς,

Καὶ τίς δ' αὖ ἀρνῆσαιτο τιμαλφεσάτη.

Καὶ χερσὶ καὶ μήχεσσι, καὶ θυφῶς πολὺ

Πασῶν ὑποφέρουσα πολλῶν τὰ μέγαρα.

Ἦν καὶ κρέτας ἐδέξατο οὐ κρημνὸν Πόλις

Σκηπτρὸν κρατῶν ἐξ ὑπὸ μόνον χεῖρ.

Κρατῶσιν ἄλλοις σκηπτρὸν δυνάμει κανὼν,

Σκηπτρὸν μόνον, σκηπτρὸν, εἰ ΠΕΤΡΟΥ μόνον.

Ἐν ἐξέλις, κύνισον, ὑψίστον θ' ὄμα.

Ἐσβη δὲ κύνισον, ἔτι κατ' αἶσαν, παμφάγος

Περὶ δὲ λήμης ἐξαραινοῦσιν ἀθλίως.

Οἶδ' αὖ περὶ κρατῶντες, ἡρανοὶ τε γῆς

Γαῖας παρὰ τῶν, καὶ δόμων ἐγχωρίων.

Ἰερὸν τ' ἀγαθὸν ἀνθρώπων ἐξενωμῶσι.

Χρόνον πλανήται δύσμορος, ἔστιν δ' ὕψος,

Ξένος ἐπ' αἵματι ἐμπορεύοντι βίον.

Κεῖνος, ἀπὸ τῶν τ' ἐκαστὸς σιτὴν ἔχει.

Καὶ γὰρ μ' ἐοικέν οἷα δὴ κλύει Ἀνάξ,

Νυνὶ δ' οἷα με δρεῖ δεινὸν κατ' ἡμέραν

Ἀλλων ἀπείρος, γλῶσσα γὰρ εὐχρὶ δρεῖν.

Καὶ ἤδ' ἐμὸι παμπόσι μάλιστα σιτῇ

Κιχρὶν ἀντίς εἰμι περὶ τινος βροτῆ.

Ἐπεὶ βέβηκεν ἀνδρὸς ἀλκή, ὕψος.

Ὡς δ' ἐν Βίβλοισι Θεσφάτων ἰδύσ' ἔχω,

Καὶ ἐξερύσσει ΓΑΛΛΙΚΗΣ ἀφ' ἐστίας

Ἀνάξ φυλάττει ὁκνέσας ξίτης μέγα

Χρόνον

Monumenta non est pristini ut videas boni,
 Memoranda luctu publico, & risu patent.
 Narrationis sermo non fictæ sequens
 Mucronis instar corda moerore afficit,
 Laceratque pectus: Imperatorum thronus
 Byzantium, quæ Pontus, & quæ Bosphorus
 Hincinde geminum cingit aggeribus mare:
 Quasunque mota lustrat ignitas face
 Apollo terras, sine ab Eoa diem
 Regione ducit; seu tenebroso tegit
 Agros amictu, planstra submergens mari:
 Mediam fauilla sue succendit viam,
 Propiorue prono lumine Antipodas ferit,
 Quis hoc negarit? & manu, & luxu, omnium
 Prudentiaque principem locum tenet.
 Hic stabiliendum sanxerat Rector Poli
 Regale sceptrum, temporum nullas vices
 Subire iussit, iuris & normam sacri,
 Sceptrum supremum, si modo sceptrum PETRI
 Altissimumque, gloriosumque eximas.
 Ingloriosè perijt absortum lue
 Vorante, miseris atque deletum modis:
 Quique imperabant ante terrarum Duces
 Solo paterno, laribus, & auribus procul,
 Illustribusque tandiu extorres sacris,
 Errore misero per peregrinas plagas,
 Vanisque pastis spebus haud sanam trahunt
 Sine opere vitam. Clade me quali furens
 Obruerit audis. at quibus nunc me in dies
 Tyrannus ille pectore hostili premat,
 Audis ab alijs: lingua tristatur loqui.
 Reperire nequeo qui ferat malis opem,
 Iniquiorem posse mutari statum
 Diffusa. superat namque quas, vires, liber
 Industriosè mentis. Ut sanctis tamen
 Oraculorum videq. mandatam Libris,
 Rex GALLICANIS vnus oriundus plagis,

Octona

Χρόνων ἀτέκνους ἐν λαοῖσι μητέρας
 Ὄταν τ' Εἰννῆς, καὶ κημενέχης Ἀῖης
 Πάσης δονήσῃ ἐδραν' Εὐρώπης, χθόνα
 Λύθω μῆνας, καὶ κατὰσπάραις βάθρα,
 Χαρίεντα ποτὶ περιώπα καταχυνεὶ κακῶς,
 Καὶ κηρ οἰνάς ἀλλοτρὶς ἀλλοῖς σφαγῆς.
 Κητῶν, ἰβήρων, πρὸς δὲ Γερμανῶν χέρας
 Γ' Ἰταλῶν ἐκπαλιν αἰμάξει, ὅτε
 Ὄταν γ' Ἀνακτὶ πατρὶ σὺν κατ' ἡμῶς,
 Ἐρῶν ἔρεδρος, ἰδυφρον, κρατὺς σκοπῆς,
 Οὐπω φίλοις ἀτηρὸς, ἀλλ' ὀνησίμης
 Χρείας παρίζων ξύμφορος Κητοῖς παρῶν.
 Κοσμήσθ' ἰδύσασθ' αἶμα, καὶ κοσμέμενος
 Αὐθις παρ' αὐτῶν βυασπορφύρεα πέπλη,
 Ὄν ἐκ σερφίλγος γλῶσσι ἐνόμηνεν Αὐζένων.
 Ὄτ' ἐν θεόνοισι θεοτόκοις ἰζάνων
 Ἰρῶς Πέτρῳ μέδοντος, ἡδ' ἡγήτορος
 Πρεσβυῶν Πέτροιο σύμκελρος, λεῶν
 Χριστωνύμῳ θέρμισας ἔξάσῃ σαφῶς.
 Καὶ χρηστὰ πᾶσιν ἀφθόνας δωρέμενος
 Λόφοις ἐφ' ἐπὶ αὐτῶν, ἀσκηθῆτε, καὶ ζῶν
 Πολλῶν φυλάξας ἐκτὸς ἐλπίδων πόνων,
 Ἀλλων βλαβέντων χώρον ἐξελεύσεται.
 Τῶ δ' ἔτις ἀλλοῖς φέρτερος θεῶν Πέτρῳ
 ἔχει πικρὰς, ἐδ' ἐς ὑπερον ποτὶ
 Ἀλλος ὅσον ἔρῶν ἀρμόσει, καὶ ἰδ' μόνῳ
 Κρείων ὅ δ' ὥφλε πρῶτος, ὡς φιλεμῶν.
 Καὶ ταῦτα μὲν ὅροις ἐν κύκλοις χρόνων
 Οὐπω συνήλθον εἰς ἓν, ὡς ὁ Θεοῦ σαφὸν
 Σαφῶς ἐνίπαιεν ἐκ ἐτωσίους λόγοις,
 Εἰμὴ ὅ δ' ἡμῶν, δὲτ' ἀπάδων ἐκ ἰονῶν
 Ἐβλαστες, ἡρώς τ' ἐστὶ σὺ τοῦ καὶ κρατὺς
 Βέλτορος, ἀσφαλὲς τε χρησίμων φύλαξ,
 Σωτὴρ ΡΙΧΗΑΕΤΣ, ἀπατάς φανείς.
 Ἰζῶν τε πρὸς κλισίῃσιν ΟΥΡΒΑΝΟΣ Πέτρῳ
 Σκηπτον νημέρ' ὡς πᾶσιν ὁδωτήριον,

Θη-

Oſtona Phoebæ ſpatia per ternas vices
 Volente, ſterili matris in gremio ſatus
 Me liberabit: cūque Furiarum cohors,
 Atque & haſta polluens turpi ſolum
 Tabo, & profundas ſede conuellens gradus
 Mars uniuerſa quatiet Europæ ſtatum,
 Terræque pulchros enſe foedabit ſinus,
 Et excitabit, ſtrage diuerſa, feros
 Celtas, Iberos, atque miſerandum in modum
 Germaniarum gens, & Italiæ, manum
 Cruore ſparget: cūque regnanti propè
 Patri aſſidebit ipſe conſilij arbiter,
 Regniſque cuſtos, mente prudenti ſciens
 Non premere amicos, utili at preſſos ope
 Iuuare, GALLOS atque tutari ſuos,
 Et ſacrum honorans, atque honoratus ſacro
 Murice, Latinum Cardio cui nomen dedit:
 Et in ſupremo cū Petri ſedens throno
 Sacra moderantis, & ſacerdotum ducis,
 Conſorſque Petri iura Chriſticola dabit
 Maniſta plebi, copioſeque omnibus
 Largitus, omni, ſpem ſupra, ereptam malo,
 Saluamque reliquis corruentibus, iugo
 In ſepticollis conditam Romam eximet,
 Non ullus illo melior auguſtam Petri
 Fulciuit adem, nemo præterea geret
 Tot opera, amico que ſuo impoſuit Deus.
 Et iſta, lapſas poſt tot ætatum vices,
 Congruere nondum viſa, diuinum velut
 Oraculum ſermone non dubio edidit,
 Niſi hac ſerena luce, qua prodis puer
 E ventre ſterili, iamque conſilij potens
 Aſſeſſor, atque commodorum peruigil
 Deſenſor, & ſeruator, athleta inclytus,
 Heros parenti RICHELIVS, adeſt tuo:
 Petrique ſedem, ſceptraque VRBANVS tenet,
 Mortaliumque ductor, examen, ſacræ

Mo-

Θνητὸν ὀδηγός, ἢ ταλαντῆχος μέγας,
 Στάθμη Τε μύσων ἀκριβὴς φρονημάτων.
 Πύχ' εἰς ξαφαῖς φρονήσεως, Δίκης δ' ὑπο,
 Τροφεὶ ἀμοιβὰ ταῖς φυλάσσας νέμει.

Ἰθ' ὦ, Ἰθ' ὦναξ, βασιῦ, ἐπαρκεσον φίλῃ.
 Ἐμοὶ δ' ἀετοῖς ἐλθε, παῖ Θεῶν δὲ ἄμα.
 Γενεὴ τύχης τιμωρὸς, δόμῳ πόνον.
 Κοίωσον, ἀγῆς δ' ἐν ὑστάταις περσμάχει.

Θεὸς τ' ἐφέλμας κρήνον, ἀρ' ἔτι φρονεῖς;
 Τίμοι, τὶ δὴρὸν ἔχον ἀμβάλλας; μέθες,
 Μέθες δύσορτον εἰς ἀναστάσεις δόμων.

Οὔλοισ πέφεραξαι, πρὸς δὲ τὰς πέλας θυγῆ.
 Θώρηξ περλάμπει, ἀλλὰ συληνέαι φοβῆ.
 Εἴς' ἀμφίθηκτον ἀορ, ὅξυ δ' αὖ δόρυ,

Πιστῶν δὲ λυθροῖς ἡμῶν μύρον, καὶ
 Βαλίντος αὐτὸ μάνει, διψῶν μύρος.
 Κραζέουσιν αὐτοὶ, ἀλλ' ἐφ' ὑσμίνῃ μέλος.

Σάλπινγξ ὑπὸ χεῖ, ἀλλὰ σημαίνει φόνον.
 Σοῖς φιλάτοις, ἐνδ' ἑσθράκει βοῶ.
 Πεζοὶ τ', ἰδ' ἰσπῶν, ἢ νεῶν ἐπεμβαῖ.

Οἱ Θεῶν μέμνητον, εἰδὲν αἰτίες βροτῆς
 Ἀνδρας, γυναικάς τε ὑβρεως ἀκηράτες
 Τείροντες, ἐκπέμπουσιν οἰκτίσιν μόρω.

ὦ χερσὶ, καὶ κτήμασι, καὶ ψυχῇ δένων
 Τρέψαι ποτ' ἢ δὴ Ἀέρος παρποδὶς νέφος;
 Ἀκτὸς πορδῶν πρὸς Ἀ' χερσίστας Ἀ'ναξ,

Οἱ μ' ἐξέτριψαν, δυσμῶν βαρεῖς εἴχας.
 Αἶρε μ', ἢ γὰρ ἰούρας, ἐκ κακῶν βάθας,
 Ἀνδρῶν ἀπάντων ὀλβον ὀτυχεῖ μόρω

Ἀλὶς γ' ἑσθράων, σιῆπτα κηδύων χθονός,
 Τῶν αὖτ' ὀπάξει γὰρ ἐμβροτῆς πέδου.
 Καὶ περμάτων ἀπείσιν εἰδὲν, ἐν τ' ἀγροῖς

Κτλῶσι, καὶ πυρῶσιν, ἐν τῇ δ' ὕδασι,
 Ἐλλοψιν, ἐνδ' ἑρεσιν δόλυν μύρος
 Καρποῖς τε, χρυσῶ, κ' ἀργύρῳ, ἐνδ' αὖ δόμοις

Ῥυδὸν πᾶσι πάντ' αὖ χλιδαῖσιν φίλα.
 Παῖτ' δὲ πλῆθος ἀσπίδηφρον βρέμει.

Παγ-

*Moderatur equum mentis, atque ipsa pie
Nutritus Aequitatis, & Sophie manu,
Alimenta alumnis grata partitur suis.*

*Eia ergo, Princeps, eia age, & charam adiuvā,
Ades mihi protector, & sortis, Deo
Iuvante, vindex; operis in partem veni
Benignus, extremumque propugna malum;
Divina iussa perfice; annon hæc sapis?
Diuturna quorsum bella tu differs? sine,
Sine, destruendis domibus, irasci ferox.
Munitus armis, proximo insultas tuo;
Pectusque lucens ære, cognatos tuos
Exterret; haste cuspis, & gladij, latus
Vtrumque, acuta est, Christianorum tamen
Cruore sudat, inque iaculantem redit;
Tibique clamant, sed melos bellum movet;
Clangore litui proximis cadem indicant;
Pugnaque in, ipsa navium, & peditum cohors,
Equitumque grata Numini, gratos Deo,
Nulloque scelere conscios vexat viros,
Et illibatas in necem uxores trahit.*

*O! qui valore, qui manu, atque opibus potes,
Aliquando Martis dissipare nubila
Vsq̃ue in paludis littora Acherusia,
Diuerte cuneos hostis infensi graues,
Qui me molesto sub iugo afflictam premit,
Immo malorum (nam potes) fundo eripe
Possessione quique felici, omnium
Sortem antecellis, ipse sceptrorum arbiter,
Et affluentem commodis terram occupas.
Eduliorum nil deest; far, & pecus
Luxuriat agris, piscibus fluvij natant;
Argenteis, aureisque locupletum iuga
Montana rident fructibus; luxu domus
Fulgent amoena; vulgus hastatum fremit*

F

Vbi-

Παντὰ δ' ὀπλῶ χαλκοί, ἐς ἀλλήλ' ὄρεσθαι.
 Ἰπποὶ δὲ παντὰ δάσους ἐν σήθεσσι ἔχον,
 Ἰπποκρότοις πεδίοισιν ἐξέχει ταχὺς.
 Πρὸς τοῖς στρατιῶσι ἀσφαλὲς, μαχημονες.
 Ἀρῶν πνεύοντες, καὶ μάχης δαήμενοι
 Πάσης, στρατὰ τ' ἐρμυνὸν ἔρκος, τὴν δ' Ἀκὴν
 Πέμψαι κατ' ἐχθρῶν, πημονῶν τέλος ἔμε.
 Τὰ τ' ἄλλα πολλὰ πρὸς δὲν ἐνδὲξαι πτόρεθ
 Νίκης, πάλιν πείραζε. νικᾶν σ' ἐξέον.
 Οἱ δ' ἐχθρὸς εἶδε, καὶ πεπείρατο δόρυ,
 Ἐγχοῦ τε βληθέν. ΓΑΛΛΙΚΗΣ χιρὸς πάρα,
 Ἀρσὶν ὅσον ἔρκος ἐμβάλλει φρεσίν.
 Αὐτὲ βίβω ἐδρυφας ὠφρευωμένω,
 Οὐχ ἐπείρου μέρεσσιν ὀξυκνήμης,
 Αὐτὸν δ' ἐς Ἀκῆτον, Κητικὰς τ' ἐφ' ἐσίας
 Διψῶσαν ὠδίνοντος ἀδιδέας φόνος
 Δαίνω ἀπαλύν. ὡς ἔπος δ' εἰπῶν, τοκοῖς
 Οἱ σ' ὀξέφυζαν λαμπεροὺς εἰς γένος πάλαι,
 Αὐτοῖς δ' ἐκ λυδ' ὄλβος, ὅσος νῦν πάρα,
 Ἀδελφὸς δ' ἐκείνῳ, λυδ' εἰν ἀκμῆς νέω.
 Κόλπῳ δοῶς ἀπῶσαν εἰς ἐμὴν πείρω.
 Ἐκ δ' ὀξέφυζαν αἶαν, ἢ Σωτὴρ βροτῶν
 Ἐφ' αὐτοῖς, καὶ φερέας ἐκτίζωτο,
 Οὐδ' αὐτὸς ἦεν μόνον ὠμὸν παρ' φίλων,
 Νεκρὸς τ' ἐσθλὸν τύμβον, ὡς θνητοῖς ἔδος.
 Ἰδ', ἐγόνος, πρὸς σπῆτι, λυδ' εἰς ὀχέας
 Ἐξον μάτῳ μνηστῆρ' ἐκταίνει μακρῶν,
 Σοφοῖς παρ' ἀνθρώποισιν ἐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 Τί δ' ἐρρίπας; τί δ' ἦλθε δαῖμα; τίς κεία;
 Ἐπὶ τῆς; κῆνον, ὡς ὀρεῖ, ἀάσπετος
 Φρύγη κλονεῖ, ἀνέχει τε, καὶ φθείρει φρένας.
 Ἐφ' οἷς γὰρ ἦνχε, καὶ πεπύργωτο θεσπεί,
 Κενῶς ἀνοίγας ἐπὶ παρ' κμηρῶν, πέσει,
 Κακῶς τ' ἐκάρφθη συσταλένῃ τῇ χεῖρ.
 Καὶ δὴ μαρνανθεὶς γυβόρε νόσῳ πάρα,
 Κῆται ταυνοθεῖς, καὶ παρμηδῶς σένον,
 Τυτθὸν τ' ὀνείροις οἶον ἐμπνέων ὀνείρος,

Vbique vbiq̃ miles ad bellum ferox,
 Animosque nutriens corde generosos eques
 Per perstrepentes calce cornipedum, celer
 Agros pererrat: bellicosi quos duces
 Agunt, periclis cedere indociles manum,
 Martemque spirant, arte pugnandi optima,
 Exercitus munimen. hos Princeps, moue
 Feros in hostes, cladibus finem adyce.
 Iterum experire, sepe victrici prius
 Indute penna, vincere haud quaquam nouum.
 Hastile iactum GALLICA, expertus, manu
 Persensit hostis, quanta GALLORVM ferox
 Infigat hasta vulnera: inimici truces.
 Superbientis ipse fregisti impetus,
 Hesperia quem non satiat, Arctoïs plagis,
 Et GALLICANIS, impudens, cedem parit.
 Vt multa paucis: qui te ab antiquo Patres
 Genuere, gentem subiugauerunt feram
 Minus potentes, flore iuuenili potens
 Vt quæ vigeret, à meo sinu procul
 Expulsa subito est: arua requierunt, quibus
 Seruator hominum natus, atque altus necem,
 Quam voluit ipse, retulit ab amicis feris,
 Tumulumque subiit mortuus, ut homines solent.
 Age ergo, facile qui diu differt opus,
 Prudentiorum calculo, haud recte sapit.
 An obstupefcis? An paor mentem occupat?
 Et terrefecit corda? quem cernis, metus
 Ingens mouet, premitque, pectusque enecat,
 Nanque vbi superba fronte tollebat caput,
 Tempus, locumque præter, insane furens
 Et cecidit, & probauit amorum vices.
 Vorante quippe, flaccidus, morbo, iacet
 Humi, doletque tristis, expirans lenè,
 Ceu somniando, robur, & opibus meis

Ὅσις γ' ἐμὲ πλείων τε, καὶ ξυφῶν πλείος,
Γαστρός, γνάθου τε δέλος, ἡδονῶν θ' ὑπο
Ἡσμηλός, τὰ πρὸς ἐρεσὶ ἀνήματα,
καὶ μηχανῶν ἐμφρακτον, ἡδ' ἰώτλει ποτὶ,
Χαλκόν τε, καὶ σίδηρον, Ἀέρος θ' ὅπλα,
Δι' ὧν βροτὸς ἐκτείνε τηλαυγὴς φόβω,
πάντως ἀπαίπε, καὶ αποπλήκτως ἔχθε,
Νωθεὸς κατὰργῶν χεῖρας ἀνθρώπων χολῇ.

Τῷ καὶ περὶ τὰς ῥέεθρον ἡλλαχθὲν τύχης
Ὡφθεν τ' αἰὲν νικῶντες ἀνικώμενοι,
Πρόσωπά τ' ἐξέβρεξαν ἐκδιδόντες φυγῇ
Αὐτὸς, κικλοὶ φανέντες, οἱ πορὶν δοξαστοί.
Χοί πρὸς ἀνέστην σωφρόνως εἰδισμενοί,
Μύθων ἀμύχῃσι δεσποτῇ, ἡδ' ἀντίοι
Μίσθων ἐπενθορόντες ἀλλήλοισ φόνον
Τόχουςιν ἐκ ἐπὶ κτεῖν, ἐκ δ' ἀγρὰς πυρὶ
Δηέντες, ἀρπάζουσιν οἰκίας φίλων.

Τίς δ' ἐν ὅπλοις παύχταλκος, ἴσπερ μυρίας,
Νεῶν ἀμέτρων, ἀλκίμω τ' ἐγχευ βραβύς,
Λεῶν ἀνακλιν, ἀφίλον, ἐμφύλῳ τῶσφ,
Ὡς οἶδμα πόντε, ἐμμενέες κικλώμενον,
Οὐ κικλὶ Θείε τρεῖς, ἐπινδὴρ ἐνι
Κλέος, κρατιῶν τ' ἐδὲ μικρὸς ἔρων λόγος,
Εὐθύς τε, ῥῆα, μηδὲ σιὸν μακρῷ πόντῳ,
Σφαγῶν ἄτερ θ', ἐπειδὴν ἡγήσθαι Θεός,
Οὐκ ἂν ῥοπώσαιτ', δότυχῶς κλίνας ποτὶ.

Πέφεραξο δὴ τόχους, θῦ ξίφος, δίγχε
Λόγχης, βοείης πᾶν ἐκαύδεσσον πέδον.
Ρύζαι μ', ἀμύνε κηλὸς ἐφθαμενδύω.
Θήκας πατρῶας, ἰσθ', κρινῶ πατρίδα,
Τέχνας πειρασας, τύμβον, ἐν Σωτήρῃ ἔδω,
Αἴτης παρέρσης ἐξήγεγ', ὃ πᾶντ' ἀγαθὸν,
Ταῖσιν πάρος κίσσηθεν ἀνστήρας δόσας,
Λαμπερόν τε σ' ἐλέγχοισιν, ἀλλὰ δεσπομένοισ.

Τοῦτ' ἔφη μὲν ἙΛΛΑΣ. ἀμφὶ δ' ὠλένης
Αὐτὸς πρὸς σφίγγασα νήδυμον ἔκταν,
Φίλημ' ἔθνη δόσασι δώτερον φίλοις.

Πᾶς

Luxuque plenus, sub voluptatis iugo,
 Ventris, gulaque servus, heu ! deslet miser
 Incunda visa quæ sibi cunque antea :
 Quasque efficaces ante molitus fuit
 Artes, athenaque arma, ferrumque impotens,
 Quibus viros cecidit, obiecto metu,
 Renunciauit, odit, & segnem otio
 In copioso dexteram plane tenet.
 Sic est prioris retrò fortune status
 Inuersus, ipsa victa Victoris manus :
 Dedere terga, qui fugauerant prius :
 Et quos beatos videras, miseros vides :
 Parere soliti, iusta detrectant sui
 Decreta Domini, corruentesque inuicem
 Promiscua se strage, crudeli, fera,
 Et non ferenda conterunt : flammis satos
 Populantur agros, depeculantur lares
 Domesticorum. Totus arata nitens
 Quis ergo veste, ratibus innumeris potens,
 Equitumque turmis, ensis animosi arbiter,
 Plebem imbecillam, amoris expertem, feris,
 Vt inquietum pelagus, agitatam notis,
 Quam nec futuri terror, & honoris mouet
 Scintilla, nullus operis ac sermo boni,
 Sine cæde, subito, facile, cum ducat Deus,
 Labore nullo, prospere in certam fugam
 Non vertat ? armis induere, & scutum cape,
 Accinge gladium, milite hastato solum
 Reple, iacentem libera : patriam iuua,
 Sedes paternas, disciplinasque optimas,
 Tempa, tumultumque, membra quem Christi sacra
 Subiere : Princeps miseris hisce eripe,
 Benignè, dona redde, queis primis fui
 Ornata seclis : opere quam fama refer
 Exinde melius nomen. Hæc HELLAS : sinus
 Amplexa puerum, sermo quem nullus satis
 Celebrare possit, basia optatis genis

Se-

Πᾶς δ' ἰσορέσῃς πημοναῖς συνῶνς γείρας,
 Ὡς βρατ' Ἀνάσσης κατ' ἐποχθήσας ὥσῃ,
 Οἰκζόν σέναζεν ἄλλος ἐκθύμω φρενί.
 Γορτοῖς ἐπ' ἔτ' ὀμμασιν ἀντοπὸν βλέπος.
 Τοκῆς περσίων, σὺν τε θεῖς γλυκεῖ γέλων,
 Βάζειν εἰσὶ ταῦτα φροδμόνως Παῖσι.

Οὐμῶ πείσων μύων, ἡ εἰλῆς Πάτερ.
 Μέθεις δαφρονὸν ἔλχος, Εὐερόπης τ' ἄπο
 Περὶς Ἀντολῆς ὀρμισσών, ἐνδ' ἀνδρηλάτης.
 Ἀτλῶ τ' ἄθροιστος λαὸς ὀπλίζει βροτοῖς.
 Αὐτὸς σὺ Παῖδος ἐμπνέοντος δηλοῖς
 Φόνον, πάδας τ', εἰ καὶ νεοῖα νηπίω
 Ἀψὲς χόλον δύσσορον εἰκαῶς πεδῶ,
 Οἰμῇ περσίων δ' ὀρμισσέσας φανείς,
 Φίλῳ τ' Ἀνάσσαν ἀμφιβας λυτῆρος
 ὤνησον, ἡδ' ἐκλυσσον, ὡς ἔχει κακῶν,
 Μέσφ' αὐτὸς εἰς γυμνασίους ἀνθήσας μέτρον
 ἡβης, μένει τε κεχλαδῶς δ' ἀνθέμων,
 Αὐτὸς τύχης ῥύσαιμι μερσίμους φίλῳ,
 Περὶς τ' ὄλβον, ὃν κέντητο πορδομύσας ξένως,
 Καλοῖς ὀρέπεσαν, καὶ ἀείβλεπτον κροῖτη,
 Βίς τ' ἐν ἄλμῃ μεδιῶσαν δ' ὀδῶ,
 Εὐδαμνοῖσιν πολλὰ κομπάσω γάμους,
 Τέες μοι δίδωσιν ἐκ γένους κληῖρος λαχόν.
 Ἐμὴ γὰρ ὅστις, κ' ἐκ ἀπαρνήσας τὸ μη.
 Ἐνδὲν μοναρχὸν αἶμα βλαστήσας πεδῶ,
 Αἰὲν περσίων, ἔτι γηρόσκον χρόνους.

Παῖδος περσίων ἡτορ ὀξείως Πατὴρ,
 Ἀνάσσαν ἡγε, δ' ὀξείως γόνυ,
 Πίσιν λαβόν τ' ὀδῶς, δ' ὀξείως τ' ὀμῶ
 Ὀρκοῖς συνήσαν. Καὶ δ' ἡ εἰργάτω ὀδῶ
 Τέρον, περσίων. τὸ μακρὸν τείνω μάτῳ;
 Εἰμοῖς ὀπλοῖσιν, ἐδ' ἄτερ βελῆς Θεῶ,
 Εὐθερέσας γὰρ, τεχνίων ὄψος,
 Δαινῶς ἀνάσσης, καὶ γενέσας σύννομος
 Τέκνῳ νεοῖῳ, τῆςδε Κουράτω χρονοῖς,
 Πλέον γ' ἢ τὸ περσίων ΕΛΛΑΣ δ' ὀτρυχεσέσας.

*Secunda libat . Factus arumna Puer ,
Loquentis ore , conscius , Domina probra ,
Iniuriasque tam graues grauitè tulit ,
Doloribusque flebili indoluit modo ,
Alacrique vultu proximi contra Patris
Intuitus ora , suauiter risum ciet ,
Patrique visus ista prudenter loqui .*

*Quam , Genitor , iram mente conceptam foues ,
Preme , oro , transfer lanceam homicidam , exili
Procul ad Eoos , hinc ab Europa , sinus ;
Vbi virorum pulsor , & iniquis graues
Hominibus armat populus arumnas : Minas
Dum spiro vindex ore , clademque hostium ,
Licet tenellis perperam membris liget
Puerilis atas , corde generoso potens
Precede ductor , ense Regiam tuo
Defensor , agris libera afflicta malis ,
Donec iuuenta viuide molles vigor
Firmarit artus , robore & vegeto manus
Florens amata Virginis sortem leuet ,
In pristinumque transuehat statum , modo
Miraculoso : tum potestate , & bonis
Ornatis , perque tranquillos dies
Late beatiss gloriabor nuptiis ,
Quas ominatur generis , ac spondet mei
Fortuna : nostra est illa , nec nostram nego .
Hinc germinabit Regium terris genus ,
Stabileque semper , secla quod nulla obruant .
Infantis alacrem cum videt mentem Parens ,
Prensamque ducit Imperatricem , & fidem
Dat , accipitque ; deinde iurata fide
Iunxere dextras : Fiat hoc : ut quid moras
Neclo , inquit , armis (idque consilio Deum)
Meis inuictur artium nutrix Dea ,
Fiatque concors Filio nato recens ,
Dominoque terræ illius , & firmum statum
Felicioris HELLAS Imperij probet .*

005644765